

မြန်မာ - Burmese (Myanmar)

ဘာဖြစ်နိုင်လဲ...

by ယောဟနနုသ Shortell
မူပိုင်ခွင့် © ၂၀၀၄ မှ ၂၀၂၁

ဒါကမင်းကိုအံ့အားသင့်စေမယ့်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုဖြစ်ပြီးတကယ်ဖြစ်ခဲ့တာကိုလက်ခံဖို့ရုန်းကန်ရတာ တောင်ရှိကောင်းရှိလိမ့်မယ်။ သင်တစ်ဦးကြုံတွေ့ခဲ့ကြပါလျှင် " နဲ့တူအံ့ဖွယ် " ဖြစ်ရပ်ကိုယ့်ကိုယ်ကို , သို့မဟုတ်တသကျသခဲခဲ , ယခုသင်တစ်ဦးတည်းမဟုတ်သိသည် " အဲဒီအကြောင်းဟောပြောပွဲမှ ok ျှအံ့သြဖွယ်ရာများစွာဖြစ်ပျက်ပြီးသူတို့ပတ် ဝ န်းကျင်ရှိသူတို့၏သဘောထားကြောင့်လူများကသူတို့ကိုပစ်ပယ်လိုက်သည်။ အံ့သြဖွယ်ရာများကို ယုံကြည်ပြီးကျွန်ုပ်အတွင်း၌ထိုအရာကိုပံ့ပိုးပေးသောမိခင်တစ် ဦး နှင့်ကျွန်ုပ်ကောင်းချီးခံစားခဲ့ရသည်။

ဤသည် ISN " t ကိုဖွင့်မယ့်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ပါက " သင်ဘာမှသင်ယူဖို့အဘို့အခွင့်အလမ်း s သင့်ကိုယ်ပိုင်အသက်တာ၌ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းကတစ်ဆင့်ငါသင်ယူခဲ့တာတွေ ၊ ဒီအရည်အချင်းတွေကိုဘယ်လိုလေ့ကျင့်ပြီးဘယ်လိုတိုးတက်အောင်လုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုပြောလိမ့်မယ် ။ ကိုယ့်လိုအပ်ချက်အညီအညီအဘယျသို့ခန့်မှန်းခဲ့ပါဘူး , အစောပိုင်းဘဝမှာငါအလိုလိုသိတယ်အဘယ်အရာကိုယုံကြည်စိတ်ချခြင်းနှင့် 28 နှစ်အရွယ်တွင်ကိုယ့်တက်ကြွမီးရထားမှစတင်ခဲ့ပေမယ့် , အလေ့အကျင့်နှင့်ဤပုံပြင်ကိုဖွဲ့စုသညာကို အမှတ်ဤကျွမ်းကျင်မှုဖွံ့ဖြိုး မသာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ပေမယ် မလွဲမသွေပင်ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည် ။ အကြံပေးပျက်စီးရသည့်ချက်ကိုသင်ပြရန်ဖြစ်ပါသည် ကြော

င့် သင်တို့သည် ဤကျွမ်းကျင်မှု သင်ယူနှင့် မသက်ဆိုင်၏ သင်၏ အသက်တာ အတွက် အပြောင်းအလဲ ဖန်တီးနိုင် သည့် အခွအေန သင်ကိုယ်တိုင် ထဲတွင် ရှာတွေ့။

မင်းကမင်းရဲ့ ဘ

o

နဲ့ အခြေအနေတွေကို ပြန်ထိန်းချုပ်ဖို့ စိတ်ဝင်စားတယ် ဆိုရင် ဆက်ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။
ငါတို့လည်း မင်းအတွက် လုပ်ငန်းစဉ်စတင်နိုင်ဖို့ အတွက် ငါ့ကို ဆက်သွယ် ပါ။ သငျသညျ ဆိုလျှင်
ပြီးသား ဌ်ရှိကြ၏ ထိန်းချုပ် အရာအားလုံးက ချောမွေ့ ရွက်ဖြစ်ပါတယ် သင်တို့အဘို့ ထို့နောက် သငျသ
ညျ ငါ့ကို ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါက ဒီမှာ ရာပူဇော်သက္က ကို ငါဘယ်အရာကို များကဲ့သို့ ဘာမှ မရှာနေမခံခဲ့ရ
, ငါကြောင့် ပြီးသား အောင်မြင်သော နှင့် ငါ၏ အသက်တာ ဌ် ပြီးသား သေးငယ်အံ့ဖွယ် အကိုခံခဲ့ရသည်။
အဘယ်သို့ ငါသဘောပေါက် ဖြစ်ပါတယ် ကြောင့် ကျွန်မ 28

တုန်းက အဘယျသို့ အကြံပျက်မှုကို ကမ်းလှမ်းခဲ့သည် ဖွင့် d ငါပွဲအတိအကျ ဘာလုပ်တခြားသူတွေကို
အလွယ်တကူ သင်ပေးဖို့ ငါ့ကို။ ငါ့အသက်ကို အများကြီး ငါသည် ဤအကြောင်း ပြောဆိုမယ်လို့ ဖို့ သူ
တို့လက်ခံခဲ့သည် သို့မဟုတ် ငါအကြောင်းကို မျှဝေဘာနားလည်သည် ဟု အခြားသူများကို သူတို့နေရာ
တစ်နေရာထဲမှာ မရှိကြ၏။ ဒါက မင်းလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ အချို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခ
န်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့သိပြီးသော အရာများကို အခြားသူများအား ဝေမျှရာတွင် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန်
ဖြစ်သည်။ အဘို့အ s ကို သငျသညျ ဤအချက်အလက် သင်ယူ
ome ကို ယုံကိုယ် အဘို့အ ဦးစားပေး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ငါတို့အတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူး လို့ ထင်ခဲ့တဲ့ အရာတွေကို တကယ် ဖြစ်နိုင်ပြီး ဖြစ်နိုင်ရင် တောင် ဖြစ်လာနိုင်တ
ယ် ဆိုတဲ့ ရေခဲကို ချိုးဖျက်ဖို့ မင်းအတွက် ဒီနေရာမှာ မင်းအတွက် တန်ဖိုးရှိတယ် ဆိုတာ ငါသေချာတယ်။

ဇာတ်လမ်းက ကောင်းတယ်။ ငါ့ကားဘီးမှာ အိပ်ပျော်သွားပြီး ဓာတ်တိုင်ကို ခေါင်းနဲ့ တိုက်မိတာ၊
အဲဒီည နေက အထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်မှာ ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီး ကျန်းမာရေး o
န်ထမ်းတွေက ငါ့ကို ညမှာ မျှော်လင့်မထားခဲ့ဘူး။ နောက်နေ့မှာ ငါ့ရဲ့ အဆုတ်
၁.၅ နဲ့ အခြား အင်္ဂါအချို့ကို ထုတ်ပစ်ချင်ခဲ့တယ် ။ ၂.၅
ရက်အကြာမှာ ကျွန်မခွဲစိတ်မှု မပါဘဲ ဆေးရုံက နေထွက်လာခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့်

ဘယ်အချိန်ဖြစ်နိုင်လဲ

- ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်ကိုယ်သိတယ်

- ငါကငါ့ရဲ့ဝါသနာနဲ့လုံးသားဆန္ဒတွေကိုလိုက်လုပ်ဖို့ဆန္ဒရှိတဲ့နေရာမှာငါယုံကြည်တယ်၊ ငါ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ခံစားနိုင်စွမ်းနဲ့လှုံ့ဆော်မှုတွေကိုငါတန်ဖိုးထားတယ်။

ကားမတော်တဆမှုမတိုင်မီဘဝ

မိတာများအတွက် y

ကဘဝတစ်ခုလုံး ငါကလူသူတို့ကိုယ်သူတို့နှင့်သူတို့၏အတွင်းစိတ်ပင်ကိုယ်ယုံကြည်စိတ်ချကူညီ ပေးနေမည်ဖြစ်ကြောင်းသိသည်။ ငါ ကသူတို့ကဘယ်ကလူတွေ၊ သူတို့ဘယ်သွားသွား၊ ဘာကြောင့်ဒီကိုရောက်နေတာလဲ၊ သူတို့ကိုယ်သူတို့ဝိညာဉ်ရေးအရနားလည်မှုပေးတဲ့စီးပွားရေးတစ်ခုကို ငါစလုပ်ခဲ့တယ် ။ ငါ ကဒီဆုံး မဩဝါဒပေးခဲ့ 1987 ကတည်းကတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအချိန် ။

ဒီ ဝိညာဉ်ရေးရာ လုပ်ငန်း ကြီးထွားလာမယ့်အစား ငါအာရုံလွဲသွားပြီးတခြားလုပ်ငန်းတစ်ခုကိုစ ခဲ့တယ်။

ငါ့ရဲ့စီးပွားရေးကြီးထွားလာပြီးတကယ်တမ်းကျတော့အဲဒါကငါကငါ့ကျန်းမာရေးအတွက်ဖွဲ့ရှိရှိအလုပ်လုပ်နေရင်းလူတွေကိုသူတို့ရဲ့ကျန်းမာရေးကိုကူညီဖို့အာရုံစိုက်ခဲ့တာကြောင့်ပါ။ ငါမယုံနိုင်လောက်အောင်အစွမ်းထက်တဲ့အာဟာရဖြည့်စွက်စာတွေစားခဲ့တယ်။ (ဒီဖြည့်စွက်စာတွေရဲ့ရလဒ်ကြောင့်ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်) လူတိုင်းကိုဝေမျှ ခဲ့တယ်။

ငါဒီဖြည့်စွက်စာတွေစားတာကိုစသောက်ပြီးတဲ့နောက်မှာအဲဒါက ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာပြောင်းလဲ လာပုံရတယ် ။ ငါတစ်စုံတစ်ဦးကဖြည့်စွက်တာဖြစ်ပါတယ်အခါအချိန်ကြာမြင့်စွာလွန်ခဲ့တဲ့သင်ယူ သူတို့ ဆိုခြားနားချက်ကိုသတိပျမိကြသည်မဟုတ်ထို့နောက်ဖြည့်စွက် စေခြင်းငှါ ကြောင့်လူတစ်ဦးလိုအပ်ချက်များအတွက်မလုံလောက်။ လူမျိုးအကဲခတ်ပြောင်းလဲမှုအသက်ရှင်တော်မူသည်, နှင့်တွေ့မြင် i ng သူတို့ကို မှပေါ်ထွန်း ၎င်းတို့၏ကျန်းမာရေးနှင့်ဖယ်ရှားပစ်ဖို့ပြန်လည် ding သူတို့ရိုးရိုးလက်ခံဖို့ ရောက်ကြောင်းကို, နာကျင်မှု၏သူတို့ကိုယ်သူတို့အလွန်ငါ့အဘို့လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။ ငါ့ဘ ဝ တစ်လျှောက်လုံးနာကျင်မှုနဲ့ကုန်ဆုံးခဲ့တယ်၊

အဲဒါတွေကိုငါအကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါငါ့ကျန်းမာရေးအတွက်ကြီးမားတဲ့ခြားနားချက်တစ်ခုဖြစ်စေခဲ့တယ်၊

ဘယ်သူကမှရိုးရှင်းတဲ့အမှန်တရားတွေကိုရှင်းပြနိုင်ခဲ့မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းကအကူအညီကိုလိုချင်ခဲ့တဲ့သူကိုကူညီဖို့အရမ်းအာရုံစိုက်လာခဲ့တယ်။

ငါ ဒီ ကျန်းမာရေး လုပ်ငန်း ကနေငါ့ရဲ့ကျန်နေတဲ့ ဝ င်ငွေ ကတစ်လဒေါ်လာ ၅၀၀၀ ရတဲ့အခါငါက လူတွေရဲ့စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို နားလည်ပေးပြီး ဘဝတစ်လျှောက်ခရီးကို ကူညီဖို့ပြန်

လာခဲ့မယ်လို့ကတိပြု ခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့ဝင်ငွေကတလကိုဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀
ထက်ပိုတိုးတက်လာပြီးငါ့ကတိကိုငါမေ့ခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်၏အာရုံစူးစိုက်မှုသည် ၀
င်ငွေပိုမိုရရှိရန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ငါကသူတို့ရဲ့ဘဝ ၀ ကိုအာရုံစိုက်ပြီးငါ့ဘဝ ၀
ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေဆီကစပြီးနားထောင်ခဲ့တယ်။ ငါ့အဘယ်သို့ငါ့အဘို့အလမ်းကြောင်းပိတ်ထား
ခဲ့သည်နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ပါဘူး **ငါ**နှင့်အတူလုပ်ဖို့လိုအပ်ပြန်ပြန် **ကြေးတေချာ**ဘဝ။

ငါတို့ရဲ့နှလုံးသားကအော်ဟစ်တဲ့အရာကအခြားအရာတစ်ခုဖြစ်မလာခင်အထိငါတို့ရပ်တန့်ပစ်တယ်။
ယနေ့လူအများစုအတွက်၎င်းသည်ငွေနှင့်မကြာခဏဆက်စပ်နေသည်။

အဲဒါကအဲဒီတုန်းက... ..

၂၀၀၃ ခုနှစ်ဇွန်လ ၂၉ ရက်ယာဉ်မတော်တဆမှု

ကျေးလက်ဒေသတွေမှာအဲဒီသီတင်းပတ်ကုန်မှာ ငါတို့ရဲ့ ကျန်းမာရေး စီးပွားရေး အတွက်ခေါင်း
ဆောင်တွေအတွက်ခေါင်းဆောင်စခန်းတစ်ခုစီစဉ် ပေးနေတယ်။ အားလုံးပင်ပန်းပြီးတနင်္ဂနွေနေ့လ
ယ်လောက်မှာအိမ်ပြန်ဖို့ပြင်ကြတယ်။

ညနေ ၄
နာရီခန့်တွင်ငါ့အိမ်မှပြန်လာစဉ်ဖောက်သည်အချို့နှင့်ညစာစားရန်ချိန်းဆိုထားသဖြင့်ငါထွက်သွားသ
ည်။ Lynette (ငါ၏အ ထို့နောက် ဇနီး), ဟယ်လင် (ငါ့နှမ)
နှင့်အချို့သောအခြားသူများကိုငါကုမ္ပဏီငါ့ကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ငါနှင့်အတူပါသူတစ်ဦးဦးခရီးသွားလာရှိ
သည်ပြုပွေ့ဆို၏။ ငါတစ်ယောက်တည်းသွားရမယ်ဆိုတာငါအရမ်းရှင်းပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့သီတင်းပတ်ကုန်ကငါတို့လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်တွေအတွက်ငါတကယ်ကိုကျေနပ်အားရ ၀
မ်းသာစိတ်နဲ့ထွက်သွားခဲ့တယ်။ သီတင်းပတ်ကုန်သည်လူများအားသူတို့၏အောင်မြင်မှုအတွက်တာ ၀
ဝန်ယူမှုကိုကူညီရန်နှင့်သူတို့၏ဘဝ ၀
တွင်ရလဒ်များကိုသူတို့ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ကိုနားလည်စေရန်ဖြစ်သည်။

ငါသုံးနာရီခရီးကိုတစ်နာရီလောက်မြို့တစ်မြို့ကိုရောက်ပြီးအရမ်းမောပန်းပြီးအိပ်ချင်လာတယ်။ ဒီ
မြို့ရဲ့အခြားတစ်ဖက်မှာကျွန်တော်ဘီးမှာအိပ်ပျော်သွားတယ်။ နောက်မှတစ်ယောက်ယောက်ရှိနေ
တာသိသာထင်ရှားတယ်။ သူတို့ကငါရက်ကန်းလုပ်တယ်ပြောတယ်။
ဒါပေမယ့်ငါ့လမ်းနားမှာနေခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့အရှိန်လျှော့လာတယ်။

ကျွန်ုပ်၏ကားသည်ဖြတ်လမ်းမှ ဖြတ်၍ လမ်းတစ်ဖက်ကို ဖြတ်၍ လမ်း၏အခြားတစ်ဖက်ရှိမြောင်းကိုတိုက်မိသောအခါလေအိတ်ဖောင်းကားလာပြီးကျွန်ုပ်နိုးလာသည်။ လေအိတ်များဖောင်းလာသောအခါကား၌အဖြူရောင်အမှုန်တစ်ခုနှင့်ပြည့်သွားပြီးကျွန်ုပ်ဘာကိုမှမမြင်နိုင်တော့ပါ။ ငါဘာမှမမြင်နိုင်တာဘာကြောင့်လဲဆိုတာငါမဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ဘူး။

ဘာကိုမှမမြင်နိုင်တာကြောင့်၊ ကားကိုဘယ်ကိုခုတ်မောင်းဖို့စိတ်ကူးလဲမသိ၊ ညာလက်ျာဘက်တံခါးနားမှာသစ်ငုတ်တိုတစ်ခုကိုတိုက်မိတယ်၊ ဘယ်ဘက်ကိုပို ဦးတည်ပြီးတော့ကန်ပိုက်တီးတစ်ခု (ကားလမ်း၊) နှင့်ရှေ့တာယာနှစ်ခုမှတ်ထုတ်သည်။ ထို့နောက်ကျွန်ုပ်၏ညာဘက်ရှိတံခါးတိုင်အားရိုက်ပြီးနောက်ထပ်ဘယ်ဘက်သို့လှည့်ခဲ့သည်။ ကားကြီးတစ်စင်းကအောက်ဘက်ကိုဆင်းသွားတယ်လို့ခံစားရတယ်။ ၎င်းသည်နက်ရှိုင်းသော "V" မြောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ငါကအဲဒီမြောင်းရဲ့အောက်ခြေမှာရှိနေတယ်။

လေအိတ်အိတ်ဖုန်မှုန်သည်ကျွန်ုပ်၏လျှပ်စစ်ဓာတ်တိုင်မှကျွန်ုပ်ရှေ့တွင်တက်နေသည်ကိုမြင်နိုင်လောက်အောင်အလွန်အလွန်နည်းသွားသည်။ ငါမောင်းထွက်ဖို့ကြိုးစားတယ်၊ ကားကစတီယာရင်ကိုလုံးဝမတုံ့ပြန်ခဲ့ဘူး (နောက်ပိုင်းတာယာတွေပေါက်ကွဲထွက်ခဲ့တာကိုငါသိခဲ့တယ်) ငါတိုင်တက်ကိုငါမြင်၏အဆိုပါလက်ငင်း , ငါ့အသက်ကိုအကြံနဲ့ပျက်စီးမကြံစိတ်ကိုအတိတ်ရောက်ကြပါ၏။ Lynette (ထိုအချိန်က ဇနီး) နှင့် Amber (သမီးအသက် ၃ နှစ်) တို့ကိုတွေ့ခဲ့တယ်။ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်ကငါသေဖို့အချိန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာငါသိခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်တွေကိုလေးနက်စွာပြောခဲ့တယ် "ဒါကမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့အချိန်တွေမကုန်တော့ဘူး!"

ငါဒီလိုပြောပြီးခဏအတွင်းမှာပဲအဖြူရောင်အလင်းကအပေါ်ကနေကားထဲကို ဝ င်လာပြီးငါ့ကိုပတ်ဝန်းကျင်နဲ့အကာအကွယ်စွမ်းအင်ပိုးသားနဲ့ထုပ်လိုက်တယ်။ တချိန်တည်းမှာပဲကားကဓာတ်တိုင်ကိုဝင်တိုက်တာနဲ့ငါနဲ့အတူအနားယူဖို့ရူပါရုံကိုပေးခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့လူနှစ်ယောက်ကအကူအညီနဲ့အတူကားရှေ့ကိုလျှောက်လာတယ်။ ဒါဆိုရင်ငါအဆင်ပြေမယ်ဆိုတာသိတယ်။

ငါအဆင်ပြေသွားပြီးငါအဆင်ပြေမယ်ဆိုတာသိတာနဲ့မတော်တဆမှုအတွက်လက်လျှော့လိုက်တယ်။ ။ **ငါ့မှာအကြောက်တရားလုံးဝမရှိသလိုအကြောင်းမဲ့ယုံကြည်** ခဲ့တယ်။

ငါတချိန်လုံးသတိရှိနေပြီးကားကအနားရောက်လာတာနဲ့ငါ့ရင်ဘတ်ဒဏ်ရာကပြင်းထန်မှန်းသိပေမယ့်ငါသေမယ်ဆိုတဲ့အတွေးကိုတစ်စက္ကန့်လေးတောင်မှခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ မတော်တဆမှုကနေဝေးရာကိုလမ်းလျှောက်ထွက်ပြီးအဆင်ပြေဖို့ငါ့ငါ့ညာဉ်ရေးရာကူညီကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့ကငါလက်ခံထားတဲ့ရူပါရုံကိုငါယုံကြည်ခဲ့တယ်။

ကားသည်ကား၏ရှေ့အလယ်ဗဟို၌ (ရဲခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ၈၅ ကီလိုမီတာ/နာရီ) နှင့်တိုက်ပြီးနောက်ငြိမ်သက်လာသည်။ ငါ့နောက်လိုက်တဲ့သူကငါတိုင်ကိုအရှိန်မြှင့်တင်ခဲ့တယ်။ လူတွေကသူတို့ကဘရိတ်ကိုအရှိန်နဲ့တင်တာကိုသတိမထားမိဘဲနဲ့ဒါကဖြစ်ပျက်တာဘဲ။

ကားသည်ငြိမ်သက်သွားပြီးကျွန်ုပ်၏အဆုတ်ထဲသို့လေ o
င်ရောက်ရန်အသည်းအသန်ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။ လေတိုက်ခံရတာနဲ့တူတယ်
(နောက်ပိုင်းမှာငါ့အဆုတ်မှာသွေးတွေပြည့်နေတယ်ဆိုတာငါသိလိုက်တယ်)

ဘယ်နေရာမှာမှသွေးမရှိဘူး။ တကယ်တော့မတော်တဆမှုကနေငါ့ရဲ့တဲ့တစ်ခုတည်းသောဖြတ်တောက်မှုဟာသွေးတစ်စင်တီမီတာလောက်ပဲကျသွားတဲ့ငါ့ညာဘက်ပါးပြင်မှာအဖြတ်ငယ်တစ်ခုပဲ။

ကားတစ်စီးကငါ့ဘေးနားကိုလှည့်နှစ်ယောက်ရောက်လာပြီးငါကားမီးလောင်တယ်
(လေအိတ်ထဲကဖုန်မှုန့်ကမီးခိုးငွေ့လိုထင်)
သူတို့ကကားတံခါးကိုဖွင့်ဖို့ကြိုးစားပြီးလျှပ်စစ်ရှောင်ကနေနောက်ပြန်လှည့်လိုက်တယ်။

ကားဘက်ထရီအားဖြင့်ကားကိုလျှပ်စစ်ဓာတ်ပေးထားသည်ဟုကျွန်ုပ်တို့ထင်ခဲ့သည်။

အခုငါအသက်ရှူသံလေးတွေကိုထိန်းနိုင်ခဲ့တယ်။

ငါ console နဲ့ငါ့လက်ကိုင်ဖုန်းမှာရှိနေတဲ့ဒေါ်လာ ၇၀၀ တန်ငွေစက္ကူတစ်ပြားကိုငါ့ကိုင်လိုက်တယ်။

သူတို့ကတံခါးခေါက်ထားတဲ့နေရာကိုတံခါးရဲ့ထိပ်မှာလက်ချောင်းတွေနဲ့မောင်းပြီးတံခါးဖွင့်သည်အထိသူတို့ကတံခါးဖွင့်ဖို့တော်တော်ကြိုးစားခဲ့တယ်။ သူတို့ကတံခါးကိုကိုင်ထားစဉ်တလျှောက်လုံးသူတို့ကလျှပ်စစ်ရှောင်တွေကြုံခဲ့ရတယ်။ ကားပေါ်က panel
တိုင်းဟာတုန်ခါသွားခဲ့တယ်။ ကားကနည်းနည်းပိုတိုသွားတယ်။ မြောင်းထဲတွင်သစ်ငုတ်တိုတစ်ခုကြောင့်ယာဉ်မောင်းတံခါးများလည်းပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

တံခါးဖွင့်လိုက်တာနဲ့သူတို့ကသတ္တုအစိတ်အပိုင်းကိုမထိနဲ့လို့ပြောတယ်။ ဒါကြောင့်ငါလက်မကိုတစ်လက်ပြီးတစ်လက်လှည့်ပတ်ပြီးဂရုတစိုက်လှည့်ထွက်ပြီးငါ့ဘာသာထွက်သွားခဲ့တယ်။ လူနှစ်ယောက်

က်ကတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လက်မောင်းတစ်ဘက်စီနဲ့ကျွန်တော့်ကိုထိုင်စေပြီးကားရှေ့ကို ဦး
တည်ခေါ်သွားတယ်။ ဒါကငါမြင်တဲ့အမြင်အတိုင်းဖြစ်သွားတာ။

ငါအိပ်ရင်ငါသေလိမ့်မယ်ဆိုတာငါ့နှလုံးသားကသိခဲ့တယ်။ ငါထိုင်နေရင်ငါအဆင်ပြေလိမ့်မယ်ဆို
တာငါသိတယ်။ ငါဒူးထောက်ထိုင်ပြီးလက်တွေကိုငါ့ရင်ဘတ်ကိုကိုင်ပြီးငါ့ခေါင်းကိုရှေ့ကိုထောင်လို
က်တယ်။ ငါထိုင်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာငါ့ရဲ့စွမ်းအင်တွေကိုငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုဖြန့်ထုတ်လိုက်ပြီးသူ
့ကိုယ်သူပြုပြင်တာအတွင်းပိုင်းအရာအားလုံးကိုအရင်ထက်ပိုကောင်းအောင်ငါ့စိတ်ထဲမြင်လာတယ်
။ စက္ကန့်တိုင်းမှာငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးဆိုတဲ့အလုပ်မှာငါ့အာရုံစိုက်ခဲ့တယ်။

ကားများနေရာအနံ့တွင်ရပ်တန့်သွားသည်။

လေအိတ်များသည်မတော်တဆထိခိုက်မှုများစွာအတွက်အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသောကြောင့် ၎င်း
တို့သည် ကျွန်ုပ်၏အခြေအနေမှာမြောင်းဖြစ်ပြီးလိုအပ်ချိန်၌မဟုတ်ခဲ့ဘဲပထမဆုံးထိခိုက်မှုဖြစ်ခဲ့သ
ည်။ ငါတိုင်ကိုထိတဲ့အခါမှာလေအိတ်ကအသုံးမ
o င်ဘူး
(တကယ်တော့အဲဒါကိုစတီယာရင်ဘီးကနေထွက်တဲ့သံတိုင်တွေရှိတယ်။

ဆောင်းရာသီတွင်တနင်္ဂနွေနေ့ညနေ ၅ နာရီဖြစ်သည်။ အချို့မှာအလင်းရောင်ရှိသော်လည်းအေး။
ညိုမှိုင်းသောလေနှင့်တိုက်ခတ်သည်။

လူတွေပြေးလွှားလာကြတယ်။

ကျွန်တော့်ဘေးမှာအမျိုးသမီးတစ်ယောက်လာလာပြီးသူ့နာပြုဆရာမတစ်ယောက်ကပြောတယ်။
သူမသည်ကျွန်ုပ်အားမေးခွန်းများစွာမေးခဲ့ဖူးသည်၊
ငါအဆင်ပြေတယ်ဟုပြောသော်လည်းသတိရသည်၊
တော်တော်နာကျင်ပြီးအသက်ရှူရခက်နေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ကငါ့အတွက်နွေးထွေးမှုအတွက်ငွေ“ အာကာသစောင်”
ကိုထားခဲ့တယ်။ အေးစက်သောလေအေးသည်ငါ့ကျောပေါ်မှတိုက်ခတ်လာသည်။

Lynette ကငါ့နောက်ကတစ်နာရီလောက်ခရီးသွားတာမို့ငါ့သူမကိုခေါ်ဖို့လိုတာငါသိတယ်။ သူမဟာ
mobile range ထဲမှာမရှိသေးဘူးဆိုတာငါသိတယ်။ သူမ၏ကားတွင် Amberl ပေရယ် (အဆင့်သမီး)
နှင့်အမွှာနှင့်အလွန်ကိုယ်ဝန်ရှိနေသောကျွန်ုပ်၏အစ်မ Helen ဖြစ်သည်။

ငါ့နားထဲမက်ဆွေတစ်စောင်ကျန်ခဲ့တယ်

“ မင်္ဂလာပါ Honey! ငါမှာ pran
နည်းနည်းရှိတယ်ဆိုတာသိတာနဲ့သူတို့ကငါ့ကိုဆေးစစ်ဖို့ဆေးရုံကိုခေါ်နေတယ်။ အားလုံးအဆင်ပြေ
တယ်။”

အဲဒီနောက်စခန်းမှာရှိနေခဲ့တဲ့ငါ့သူငယ်ချင်းအရင်းဖြစ်တဲ့ Michael နဲ့ငါ ၁၀
မိနစ်သာဝေးတဲ့ငါ့ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့မြို့လေးမှာနေထိုင်ခဲ့တယ်။

ငါနားထဲလာပြီးပြောတယ်

“ မိုက်ကယ်၊
ကျွန်မမှာကြီးကြီးမားမားယာဉ်မတော်တဆမှုတစ်ခုရှိခဲ့ပြီးမင်းရဲ့အကူအညီကိုငါလိုချင်ခဲ့တယ်။ Lyn
ette ကမကြာခင်မှာဒီမှာရှိမယ်၊ သူမဒီကိုရောက်လာတဲ့အခါမင်းကိုလိုအပ်တယ်၊
ငါဒီလိုဖြစ်နေတာ၊ ဒီလိုပိတ်လိုက်တယ်။ ”

မိုက်ကယ်သည် ၁၀ မိနစ်ခန့်တွင်အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ရောက်လာသည်

ငါ့သူတို့ကိုကျေးဇူးတင်ချင်လို့ဒီကားကငါ့ကိုကယ်ခဲ့တဲ့လူနှစ်ယောက်ကို Michael
ကိုရှာခိုင်းခဲ့တယ်။ မိုက်ကယ်ကငါ့ဆီကိုပြန်လာပြီး NOBOBY ကငါ့ရိုက်လိုက်တဲ့ဓာတ်တိုင်က
၆၆၀၀၀ ဗို့အားနဲ့ insulator တွေကျိုးပဲ့သွားပြီးဝါယာကြိုး ၃
ချောင်းကဓာတ်တိုင်ကိုဖြတ်ပြီးကားကိုဖြတ်သွားတယ်။ ကားကိုထိမိသူမည်သူမဆိုသေဆုံးလိမ့်မည်
ဟုသူကဆိုသည်။

သူကလူအုပ်ကိုလှည့်ပတ်ကြည့်ပြီးဒီကောင်လေးနှစ်ယောက်ကငါ့ကိုဘယ်သူလွှတ်လိုက်တာလဲဆို
တာသူတို့အားလုံးသိသလားလို့မေးတယ်။ သူကသူတို့ကိုရှာမတွေ့လို့ဘယ်သူမှမတော်တဆဖြစ်ခဲ့တဲ့
နေရာကိုမထားခဲ့ကြဘူးလို့လူတွေကပြောကြတယ်။

ရဲတွေရောက်လာပြီးငါကတစ်ယောက်တည်းလားလို့မေးတယ်။ ငါအလိုအလျောက် “ မဟုတ်ဘူး”
လို့ဘာလို့ငါ့ကိုမေးနေတာလဲလုံးဝမစဉ်းစားဘဲနေခဲ့တယ်။ သူတို့ထွက်သွားပြီးပြန်လာပြီးငါ့ကိုထပ်
မေးတယ်၊ ငါကကားထဲမှာတစ်ယောက်တည်းလား၊ “ မဟုတ်ဘူးလား”
လို့ထပ်ပြောခဲ့တယ်။ သူတို့တတိယအကြိမ်ပြန်လာပြီးသူတို့ရဲ့အသံမှာစိုးရိမ်စိတ်များစွာနဲ့မေးတယ်
"မင်းကားထဲမှာဘယ်သူရှိလဲ" သူတို့ကအလောင်းရှာနေတာဘာလို့ငါ့ကိုမေးနေတာလဲငါသဘောပေါ
က်တယ်။ ငါ No ဟုပြောသောအခါအံ့ဩသွားသည်မှာယခုကား
"ငါနှင့်အတူကားထဲတွင်မည်သူမျှမရှိ"

လူနာတင်ယာဉ်ရောက်လာတယ်။

လူနာတင်ယာဉ်အရာရှိကငါ့ကိုမေးခွန်းအချို့မေးခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်သူကငါနဲ့အနီးဆုံးမြို့မှာရှိတဲ့အဓိကဆေးရုံကိုသွားဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်

လူနာတင်ယာဉ်အရာရှိတွေကငါ့ကိုကျောရိုးဘုတ်ပေါ်မှာတင်ဖို့ကြိုးစားခဲ့တယ်။ သူတို့ကငါ့ကို ၂ စင်တီမီတာ နောက်ပြန် ရွှေ့ပြီးငါရပ်ခိုင်းတယ်။ နာကျင်မှုကမယုံနိုင်စရာကောင်းပြီးသူတို့က ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိသမျှဖိအားတွေကြောင့်ငါ့ကိုဒီလိုနည်းနဲ့ မ နှိမ်ချ နိုင်ဘူးဆိုတာငါသိ ခဲ့တယ်။ ထို့နောက် သူတို့သည်ငါ့ကိုမတ်တတ်အနေအထားသို့တစ်ဖန်ပြန်ရွှေ့စေခဲ့သည်။

သိသာထင်ရှားတဲ့ကျိုးနေတဲ့ခံရိုးတွေနဲ့ကာကွယ်ဖို့ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုတင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားရမယ်။ သူတို့ကငါ့ကိုကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စေမယ့်အရာဖြစ်လာမယ်လို့သူတို့ရည်ရွယ်ထားတဲ့အတိုင်းငါ့ကိုနှိမ်ရင်ငါသေနိုင်တယ်။

ငါ့ခေါင်းထဲမှာငါကောင်းကင်တမန်တွေကို "ငါဘာလုပ်ရမလဲ"

ငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်တွေကငါကခိုင်မာဖို့၊ တာဝန်ယူဖို့လိုတယ်၊

သူတို့ကိုဘာလုပ်ရမလဲပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်၏ကောင်းကင်တမန်များက“ မင်းကိုငါတို့ပြောနေတာတွေကိုလူတွေကိုပြန်ပြောပါ” ဟုငါ့ကိုပြောခဲ့သည်။

ဒါကြောင့်ငါကငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်တွေငါ့ကိုပြောတဲ့စကားတွေကိုလူနာတင်ယာဉ်ကိုအရမ်းအခိုင်အမာထပ်ခါတလဲလဲပြောနေတယ်။

ဒါပေမယ့်ဘယ်ကညွှန်ကြားချက်ကလာတယ်ဆိုတာသူ့ကိုမပြောခဲ့ဘူး။

“ ဒါကငါတို့လုပ်ရမယ့်အရာဘဲ၊

ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်ကကျောရိုးကိုဒေါင်လိုက်ထောင်ပြီးငါ့ကျောကိုဆန့်ကျင်ပြီးငါ့ကြွက်သားတွေအားလုံးကိုဖြေလျော့ပေးနိုင်တဲ့အထိပိုပြီးပိုပြင်းထန်လာအောင်တွန်းတယ်။ body)

နှင့်ဘုတ်အဖွဲ့သည်ကျွန်ုပ်၏အလေးချိန်အားလုံးကိုယူရန်ခွင့်ပြုလိမ့်မည်။ ငါစိတ်သက်သာရာရသွားပြီးငါ့ကြွက်သားတွေကိုလွှတ်လိုက်တာနဲ့ဘုတ်ပေါ်ကိုအပြည့်အဝမှီလိုက်မယ်။ ဒါဆိုငါ့အချက်ပြတာနဲ့မင်းဘုတ်အဖွဲ့ကိုဖြည်းဖြည်းနဲ့ချောချောမွေ့မွေ့နှိမ်ချနိုင်အောင်ငါ့ကြွက်သားတွေကိုထပ်မတင်းတော့ဘူး။ ငါ့နှိမ်ကျသွားပြီဆိုရင်မင်းငါ့ကိုဘုတ်အဖွဲ့တစ်လျှောက်လက်မနဲ့ပြနိုင်တယ်။ ဒါက ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာလိမ့်မယ် "

ဒီအချိန်မှာဒီလူနဲ့ငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်တွေကိုငါလုံးဝယုံကြည်ခဲ့ရတယ်။ ငါ့ဘဝကိုသူတို့လက်ထဲထည့်ခဲ့တာငါသိတယ်။ သူတို့ကဒါကိုလုပ်ခဲ့တယ်။ ငါနဲ့ဘုတ်အဖွဲ့ကိုနှိမ်ဖို့ပြောခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့်အဲဒါကချောချောမွေ့မွေ့ဖြစ်ရမယ်။ ဒါဟာခဏကြာခဲ့ပါတယ်။ ငါနိမ့်ကျသွားတာနဲ့သူတို့ကို ဘုတ်အဖွဲ့တစ်လျှောက်ငါ့ကိုလက်မထောင်ဖို့ပြောခဲ့တယ်။

သူတို့ကဒါကိုလုပ်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ငါ့ကိုတွန်းလှည်းပေါ်ကိုတင်ခဲ့တယ်။
ဆေးမှူးအမျိုးသားသည်ကျွန်ုပ်နှင့်အတူနောက်ကျောသို့ရောက်လာသည်။

လူနာတင်ယာဉ်တွင်တစ်ခါကသူကငါ့ကိုမော်ဖိန်းပေးမယ်လို့ပြောခဲ့တယ်၊ ငါ "မဟုတ်ဘူး" ဟုပြောခဲ့သည်။

သူက "မင်းမနာကျင်ဘူးလား" လို့ငါ့ကိုမေးတယ်။ ငါက "မင်းစိတ်ကူးလို့မရတဲ့နာကျင်မှု၊ မယုံနိုင်စရာနာကျင်မှု" လို့ပြောခဲ့တယ်။
"ဒါဆိုမင်းမော်ဖိန်းကိုဘာလို့မလိုချင်တာလဲ" သူကမေးတယ်။

ငါပြန်ပြောတာက“ နာကျင်မှုကငါ့ကိုကမ္ဘာမြေပေါ်ချပေးခဲ့တဲ့တစ်ခုတည်းသောအရာပါ။ ငါ KN ဇာ ငါမော်ဖင်းအကိုက်ခဲလျှင်ငါရိုးရှင်းစွာအသေခံသို့ပယ်ရှေ့မြောမည်ဟုကြောင်းကိုငါ့နှလုံး၌ w ။ ငါ KN ဇာ နာကျင်မှု w စျ ငါနေဆဲဟက်တာဆိုတဲ့အချက်ကိုမှပစ္စုပ္ပန်ငါ့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော grounded ငါ့ကိုစောင့်ရှောက်သည့် ပါ "ဟုရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာခန္ဓာကိုယ်။

“ ငါတို့ကဆေးရုံကိုရောက်တဲ့အခါငါနဲ့အတူရှိနေချင်တယ်။ ငါဘာဖြစ်နေလဲဆိုတာကိုသူတို့ကိုအတိအကျပြောနိုင်အောင်ငါလုပ်နိုင်တယ်။ ” မရ။ ဒီစကားကို ပြောခြင်းအားဖြင့်ငါအနာဂတ်မှာငါဆေးရုံကိုရောက်ပြီး ဝ န်ထမ်းတွေကိုအရေးကြီးသတင်းတွေပေးဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်နေလိမ့်မယ်လို့အနာဂတ်မှာကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ့်ကြည်ခဲ့တယ်။ ငါ သေဖို့ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး ။ ဒါကြောင့်လာမယ့်ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာငါက ငါ့အနာဂတ်နဲ့ဘာတွေဖြစ်မယ်ဆိုတာကိုအမြဲပြောခဲ့တယ်။ ဒါကသတိရှိရွေးချယ်မှုတစ်ခုမဟုတ်ပေ မယ့်ငါအသက်ရှင်လိမ့်မယ်လို့ငါ့ရဲ့မတုန်မလှုပ်ယုံကြည်ချက်ရဲ့ရလဒ်ဘဲ။

{ကလေးတစ်ယောက်အနေနှင့်ကျွန်ုပ်သည်မကြာခဏခြေချောင်းကိုကွေးပြီးပြင်းထန်သောနာကျင်မှု မျိုးဖြင့်နာကျင်စေခဲ့သည်။ တစ်နေ့မှာငါဒီလိုနာကျင်မှုမျိုးကိုငါဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲငါ့ရဲ့ကောင်းကင် တမန်ကိုငါမေးခဲ့တယ်၊ ငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်က "မင်းနာကျင်မှုကိုမဖယ်ရှားနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်မင်းဒါကိုလက်ခံနိုင်တယ်၊ အဲဒါကိုအတူတကွလုပ်ပါ။ သူ့မှာလုပ်ဆောင်ချက်ရှိတယ်ဆိုတာကိုနားလည်ပါ။

" ဒါကြောင့် နာကျင်မှုရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကဘာလဲ ငါ့ကိုယ်ငါတွေ့ခဲ့တယ် ။ တစ်ခုခုမှားနေပြီဆိုတာငါ့ ကိုပြောပြဖို့နာကျင်တာကိုငါသဘောပေါက်ခဲ့တယ်၊ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ဓိယာကအာရုံစိုက်မှုလိုအပ်တယ်။ ဒါကြောင့်ငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်ကိုငါထပ်မေးတ

ယ် "နာကျင်မှုကငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာနေရာတစ်ခုကိုညွှန်ပြနေတာလား။ " အဖြေသည် " ဟုတ်" ဖြစ်သည်။

ငါမေးတယ်၊ "ဒါဆိုနာကျင်မှုကသူ့အလုပ်ပြီးသွားပြီဆိုတာကိုငါဝန်ခံရင်၊

အဲဒီနေရာကလိုအပ်နေတဲ့အာရုံစိုက်မှုကိုငါအပြည့်အဝသိပြီး၊

ငါလိုအပ်တဲ့အရေးယူမှုတွေကိုစလုပ်လိုက်တယ်။ ဒါဆိုနာကျင်စရာမလိုတော့ဘူးလား။

" အဖြေက " ဟုတ်တယ် " ။

ငါကလေးဘဝကတည်းကဒါကိုစပြီးလေ့ကျင့်ခဲ့တယ်။ ငါ့ငါ့ညာဉ်ရေးရာကူညီသူတွေ

(နတ်မိမယ်တွေ) နဲ့စကားလက်ဆုံပြောနေတဲ့အချိန်မှာငါ ၁၀ နှစ်မပြည့်တော့ဘူးထင်တယ်။

နာကျင်မှုအကြောင်းငါသင်ယူခဲ့တယ်။ လက်ကိုတင်ခြင်းအကြောင်းနှင့်အနာကျက်ရန်ဤအရာသည်

ငါနားလည်သည့်အတိုင်းအနာကျက်ရန်လိုအပ်သောဧရိယာသို့စွမ်းအင်ထုတ်လွှင့်ခြင်းအကြောင်းငါ

နားလည်ခဲ့သည်။ ငါ့ခြေချောင်းတွေကိုဆန့်ထားပြီးနာကျင်မှုရဲ့သတင်းကိုချက်ချင်းလက်ခံပြီးအဲဒါကို

ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်ကိုလုပ်ပါ

၁) နာကျင်မှု၏သတင်းစကားကိုလက်ခံပြီး၎င်း၏အလုပ်ကိုလုပ်ခြင်းအတွက်ကျေးဇူးတင်ပါ။

၂) ဧရိယာကိုစွမ်းအင်ထုတ်လွှင့်ပါ

၃) လုံးဝအနားယူပါ။ နာကျင်မှုသည် " နာကျင်သည် "

ဟူသောအတွေးကိုဖယ်ထားပြီး၎င်းသည်ယခုလက်ခံသောမက်ဆေ့ဂျ်ကိုပို့သည်။

၄) နာကျင်မှုကချက်ချင်းလျော့သွားပြီးမကြာခဏပျောက်သွားတတ်ပါတယ်။ }

ငါနှင့်အတူပါ

၀

င်သောလူနာတင်ယာဉ်သည်စီးနင်းမှုသည်အခြားမြို့ငယ်လေးသို့ကြမ်းတမ်းသည်ဟုငါပြောခဲ့သည်။

ငါတို့သည်ဖြည်းဖြည်းနှင့်၂ without များမပါဘဲခရီးဆက်ခဲ့ကြသည် (မီးများအကြောင်းသေချာမသိ)

စီးနင်းမှုသည်နှေးကွေးပြီးနာကျင်စေခဲ့သည်။

ငါတိုက်မိတိုင်းခံစားခဲ့ရပြီးလှုပ်ရှားမှုတိုင်းကအရမ်းနာကျင်ခဲ့တယ်။ ငါကငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်၊ ကြံ့ခိုင်၊

ကျန်းမာ၊

ကြံ့ခိုင်ပြီးကောင်းစေချင်တာကိုအာရုံစိုက်နေခဲ့တယ်။ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကအနာကျက်ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့

မြင်ယောင်နေတယ်။

ငါတို့ဆေးရုံရောက်ပြီးသိပ်မကြာခင်မှာငါ့ရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းကမြည်လာပြီးငါမတော်တဆမှုဖြစ်တဲ့အ

ခါငါသွားမယ့်ရက်ချိန်းကိုငါတွေ့လိုက်တယ်။ ငါခေါ်ရမယ်လို့ပြောခဲ့တယ်။ သူမနဲ့သူမမိသားစုကကျွန်

မကိုညစာစားဖို့မျှော်လင့်နေတာကြောင့်သူမကိုမလာဖို့သူမကိုအသိပေးဖို့လိုအပ်တယ်။ သူကလည်

ပင်းစည်းကိုပြန်ဖျက်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ပြောတယ်။ ဖုန်းမြည်လာတော့ငါအဲဒါကိုပြန်ဖျက်ဖို့အရမ်းပြ

တ်ပြတ်သားသားပြောပြီးငါ့ခေါင်းကိုမရွှေ့ဘူးလို့ကတိပေးရင်သူကပြောတယ်။ ငါပြောတာဟုတ်တယ်။ သူ့အဲဒါကိုမဖြည့်တော့ဘူး။ ငါဖုန်းခေါ် ပြီးငါ ချိန်းထားတာကိုမချနိုင်တော့ဘူး ၊ ငါနှစ်ပတ်လောက်အချိန်ပြန် ချိန်း ရမယ်လို့ပြောပြီးသူမ OK ငါတောင်းပန်ပြီးနှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ ငါစဉ်မှာငါခံခဲ့ရသကဲ့သို့ငါသွားဖို့တစ်ခုခုရှိခဲ့ကြောင်းကြောင့်တက် setting ခဲ့သည် လုံးဝ ငါတစ်ပါတ်ဒါမှမဟုတ်ဒါအတွက်ချိန်းမှာ recover နဲ့ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ရှင်းလင်းပါ။

ငါလည်းမိုက်ကယ်ကိုဖုန်းနဲ့စကားပြောတယ်။

Lynette နဲ့ Amber တို့လိုဆေးရုံကိုငါတချိန်တည်းရောက်လာတယ်။ ပြီးတော့မိုက်ကယ်လည်းသူ့ကားဆီရောက်လာတယ်။

ငါလိုမ့်ဝင်လိုက်တဲ့အချိန်မှာလူနာတင်ယာဉ်ကလူတစ်ယောက်ကကျွန်မအကြောင်းသူနာပြုတွေကိုပြောနေတာကိုသူကြားလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့်သူဘာမှမပြောနိုင်ခဲ့ဘူး။ ငါတို့ကအရေးပေါ်အပိုင်းမှာရှိခဲ့တယ်။

သူတို့ကငါ့အ ဝ တ်တွေကိုဖြတ်ချင်တယ်လို့ငါပြောခဲ့တယ်။ ငါဝတ်ထားတဲ့အင်္ကျီကငါ့အတွက်အရမ်းအရေးကြီးတဲ့အင်္ကျီဖြစ်လို့ငါဆက်ဝတ်ချင်ခဲ့တယ်။ သူတို့ကအဲဒါကိုဖယ်ရှားဖို့ကဘယ်လောက်ခက်ခဲတယ်ဆိုတာကိုရှင်းပြတယ်။ ပြီးတော့ငါစလိုက်ရအောင်။

ငါ့လက်တွေကိုဆန့်ထုတ်ပြီးသူတို့ကိုလှည့်ပတ်ခဲ့ရတဲ့အတွက်အဲဒါကိုဖယ်ရှားဖို့အရမ်းနာကျင်တယ်။

ငါ့မှာနံရိုးတွေကျိုးပြီးအရိုးကျိုးတဲ့ sternum ရှိခဲ့ပြီးနာကျင်မှုသက်သာစေတဲ့ဆေးမရှိသေးပါဘူး။

Amber နဲ့ Lynette တို့ဝင်လာပြီး Amber ကကျွန်တော့်လက်ကိုဆွဲပြီး "အဖေနေကောင်းလား?" ဤအချိန်၌လူတိုင်းသည်ရပ်တန့်သွားပြီးငါ့အဖြေကိုစောင့်နေစဉ်တွင်လုံးဝတိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ငါခေါင်းကိုလှန်လိုက်ပြီးမျက်လုံးကိုကြည့်လိုက်တယ်။ ငါ့ဘေးကသူနာပြုဆရာမတွေနဲ့ဆရာဝန်တွေအားလုံးကိုညွှန်ပြတယ် "ဒီလူတွေဟိုဟိုဒီဒီပြေးနေတာကိုမြင်လား။ " " ဟုတ်တယ်" Amber ကပြန်ဖြေသည်။ "သူတို့အားလုံးကဒီကိုရောက်နေတာကိုငါသတိမထားမိဘူးဆိုတာသူတို့သတိမထားမိဘူး။ " အဲဒီအရေးပေါ်ခန်းထဲမှာပင်ထိုးကျသံကြားလိုက်ရတယ်။ ၁၅ စက္ကန့်ကြာသည်အထိမည်သူမျှမလှုပ် (သို့) ဘာမှမပြောခဲ့ပါ။

Amber ကပြိုးပြီးစိတ်အေးလက်အေးနဲ့ငါတို့လက်ကိုဆက်ကိုင်ထားတယ်။

ငါ့ရဲ့ အနာဂတ်မှာ ငါ့အကြောင်းပြောသလိုမျိုးအပြုသဘောဆောင်ပြီးသတိရှိရှိနည်းလမ်းတွေ သုံးဖို့ ငါသတိရှိရှိ ကြိုးစားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ၊

ဒါပေမယ့်ဒါကဖြစ်ပျက်ခဲ့တာဘဲ၊ ငါ အနာဂတ်မှာတစ်ယောက်ယောက်နဲ့တစ်ခုခုလုပ်နေတာအကြောင်းဘဲ။ ဒါကိုနှစ်အနည်းငယ်ကြာတဲ့အထိဒါကိုငါသတိမထားမိဘူး၊ ဒါကငါလုပ်ခဲ့တာဘဲ။

ငါတွေ့ခဲ့ရတဲ့အခြေအနေတွေကိုခွန်အားရှိရှိနဲ့အပြုသဘောနဲ့ပြောဖို့ငါ့အတွင်းစိတ်ကိုတည်ဆောက်ဖို့အလုပ်တွေအများကြီးလုပ်ခဲ့ပြီးပြီ။

ကျွန်ုပ်၏အသိစိတ်ဓာတ်ထဲသို့မည်သည့်အဆိုးမြင်မှုကိုမျှခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူအားလုံးကိုငါ့ရဲ့ဒီနယ်ပယ်ထဲကို

"ဒါကဒါကဘယ်လိုဖြစ်လာမလဲ" စိတ်ဝိညာဉ်ရဲ့ကြီးမားတဲ့ကျောထောက်နောက်ခံကိုခံစားခဲ့ရပြီးငါ့အနားမှာဝိညာဉ်တွေရှိနေတာကိုခံစားခဲ့ရတယ်။ ငါ့အမြင်အာရုံနဲ့ပြတ်သားကြည်လင်လာတယ်။ ကြောက်ရွံ့မှုလုံးဝမရှိခြင်း။ အရာအားလုံးအဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်လို့ငါဆက်ပြီးယုံကြည်ခဲ့တယ်။

မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့အရာဟာဘုရားသခင်၊ ယေရှု၊ ဗုဒ္ဓ၊ မိုဟာမက်၊ ဝိညာဉ်ကိုယုံကြည်တဲ့လူတိုင်းအတွက်ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုငါယုံကြည်တယ်။ ၎င်းသည်သင်၏ဘုရားသခင် (သို့) သင်ကိုယ်တိုင်နှင့်အဆက်အသွယ်၏အတိမ်အနက်ကိုသင်ထင်သည့်အတိုင်းဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်စေသည်။

မင်းကကိုယ့်ကိုအားနည်းချက်ဖြစ်ခွင့်ပေးပြီးကိုယ့်ကိုယ်ကိုချွင်းချက်မရှိချစ်ခွင့်ပြုမှသာဒါကဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ဤအရာသည်အထူးသဖြင့်သတ္တိလိုအပ်သည်။

၎င်းသည်ခံနိုင်ရည်အားလုံးကိုစွန့်လွှတ်ရန်လိုအပ်သည်။

{ ငါ့ခံတဲ့အခါငါတကယ်ခုခံနေတဲ့အရာဝတ္ထုကိုအာရုံစိုက်နေတယ်။ ငါ့ဆီကိုလာမယ့်အရာကအကြောင်းပြချက်တစ်ခုကြောင့်ဆွဲဆောင်မှုဖြစ်ပြီးဘာကြောင့်အကြောင်းပြချက်အများစုကိုငါမသိဘူး။ ငါတစ်ခုခုကိုခုခံတဲ့အခါငါ့အဲဒါကိုတွေ့ကြုံတာကိုရပ်ထားတယ်။ ငါ့ခံနေတဲ့အရာကငါ့ရဲ့အနာဂတ်ကိုအဲဒီထိပ်မှာတည်ဆောက်နိုင်စေတဲ့အခြေခံအုတ်မြစ်ရဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပဲ။ ငါ့ရဲ့ဘဝ ကိုအဲဒါကိုခွင့်မပြုတဲ့အခါငါ့ရဲ့ဘဝ ဟာပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့သွားနေတယ်။ ငါ့ခံနေတဲ့အရာကဆက်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။

မသိစိတ်ကငါ့ကိုအနာဂတ်မှာတစ်ချိန်ချိန်မှာငါဖြစ်လာဖို့ကူညီပေးမယ့်အတွေ့အကြုံကိုဆက်ပြီးဆွဲဆောင်နိုင်တယ်။ အဲဒီလူကမင်းဒီမှာရှိနေတယ်။ အခုအဆင်သင့်မဖြစ်သေးတဲ့အနာဂတ်အခြေအနေတစ်ခုကိုကိုင်တွယ်နိုင်လိမ့်မယ်။

ငါတို့ဘဝ ရဲ့နေရာတစ်နေရာကိုဘယ်နှစ်ကြိမ်ရောက်ပြီးကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြောပါစေ "ငါ့မှာအတိတ်ကအတွေ့အကြုံကငါ့ကိုဒီဘဝ ရဲ့နောက်ထပ်စွန့်စားမှုအတွက်အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်ကူညီပေးတယ်" ငါ့ဘဝမှာစွဲမက်စေတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကိုလက်ခံတဲ့အခါငါလွတ်လပ်ပေါ့ပါးမှုနဲ့အတူဘဝကိုမှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့အချိန်တန်တော့အဆုံးသတ်မယ်။

တခါတရံမှာသူတစ်ပါးကတစ်ခုခုလုပ်ဖို့ငါတို့ကိုပေးတဲ့အကြောင်းပြချက်ကိုတခါတရံမှာသူတို့ကအကြောင်းပြချက်ကြောင့်ဘဲ။ အဲဒါကငါတို့အတွက်အကျိုးရှိတာဘဲ။ ငါကြည့်လိုက်တာနဲ့သေချာတာတစ်ခုကတော့အတွေ့အကြုံရှိခြင်းရဲ့အကြောင်းပြချက်ကိုငါရှာတွေ့လိမ့်မယ်။ ပြီးတော့အတွေ့အကြုံကိုလက်ခံပြီးခုခံတာကိုရပ်လိုက်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာငါကငါ့ရဲ့ကြီးမားတဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းမသိရတဲ့အတွက်ငါဘာမှမမြင်ရဘဲငါ့ရှေ့ကဘာဖြစ်နေမှန်းမသိဘဲအမှောင်ထဲမှာတွန်းချခံရသလိုပါပဲ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ... ငါ့ရှေ့မှာဘာရှိနေမှန်းမသိတဲ့အခါငါပိုနှေးသွားချင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်ငါ့ရှေ့မှာဘာရှိတယ်ဆိုတာငါသိတယ်။ မှောင်နေတယ်ဆိုရင်ငါပိုယုံကြည်မှုရှိရှိရှေ့ဆက်နိုင်လိမ့်မယ်။

ငါအစွမ်းထက်စွာကိုင်တွယ်ခဲ့တဲ့အတွေ့အကြုံတစ်ခုကိုပြန်တွေးတဲ့အခါငါဒီအချိန်မှာငါဘာပြင်ဆင်ထားလဲ။ ဒါဆိုရင်ငါ့ကိုနားလည်ဖို့ မြင်နိုင်။ သိဖို့နဲ့ခံစားနိုင်အောင်ကူညီပေးမယ့်လှုံ့ဆော်မှုတွေငါရလိမ့်မယ်။

ကျွန်ုပ်သည်ဤအရာကိုသွန်သင် ခဲ့ပြီး ဆယ်စုနှစ်များစွာကြာအောင် **၎င်းကိုနေထိုင်ခြင်း** တွင်အလုပ်လုပ်ခဲ့သည် ။ }

ငါ Amber လက်ကိုကိုင်ပြီး Lynette နဲ့စကားပြောနေတုန်းဟိုမှာခဏထိုင်နေတယ်။

တစ်ခါတုန်းကငါအရေးပေါ်ခန်းရဲ့တစ်ဖက်ကိုဘီးတပ်ထားပြီးတွန်းလှည်းရဲ့တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာငါ့ကိုသူနာပြုနှစ်ယောက်ရပ်နေတယ်။ သူတို့ကတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်စကားပြောနေကြပြီးတစ်ယောက်ကသူမမှာကိုယ်ဝန်ရဖို့အခက်အခဲရှိနေတယ်လို့ပြောနေတယ်။ ငါနားထောင်ပြီး “ အဲဒါကိုမ

င်းကူညီနိုင်လိမ့်မယ်”

လို့ပြောခဲ့တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးတော်တော်အံ့သြသွားပုံရတယ်! ငါသူမကိုကူညီနိုင်မယ့်အံ့သြဖွယ်ကောင်းတဲ့ကျန်းမာရေးထုတ်ကုန်တွေ၊

ကြီးမြတ်တဲ့ကိုယ်ပိုင်စောင့်ရှောက်မှုထုတ်ကုန်တွေကိုငါဖြန့်ဖြူးခဲ့တယ်လို့ရှင်းပြခဲ့တယ်။ ဤအရာသည်ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်အားပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်ကူညီရန်နှင့်၎င်းသည်သာမန်ထုတ်ကုန်များမဟုတ်ကြောင်းငါရှင်းပြသည်။ သူမခန္ဓာကိုယ်မှအဆိပ်အတောက်များကိုဖယ်ရှားရန်နှင့်ပိုမိုဝင်စေရန်အရေးကြီးပုံကိုကျွန်ုပ်ရှင်းပြခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်၏တစ်ကိုယ်ရည်သန်ရှင်းရေးသုံးပစ္စည်းများစွာ ခွဲ၎င်းတို့၌အန္တရာယ်ရှိသောပါဝင်ပစ္စည်းများပါ

င် နိုင်သည် ဟု ရှင်းပြခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အစာသည်တစ်ချိန်ကရှိခဲ့သောအာဟာရအဆင့်နှင့်တူညီခြင်းမရှိကြောင်းကိုလည်းကျွန်ုပ်ရှင်းပြခဲ့သည်။

စုံတွဲများစွာတို့သည်ဤထုတ်ကုန်များစတင်ပြီးနောက်ကိုယ်ဝန်အောင်မြင်စွာကျသွားခဲ့ကြပြီးထိုစုံတွဲများသည်ခြားနားချက်ကိုဖြစ်စေသောထုတ်ကုန်များဖြစ်နိုင်သည်ဟုထင်ခဲ့ကြသည်။ ဒါကြောင့်ငါက ငါ့ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကိုပေးခဲ့ပြီးသူကရက်အနည်းငယ်အတွင်းငါ့ကိုခေါ်ဖို့အကြံပေးပြီးငါသူ့အတွက်ထုတ်ကုန်ကိုစီစဉ်ပေးလိမ့်မယ်။ ငါအိမ်ပြန်ဖို့အဆင်သင့်တွန်းလှည်းပေါ်မှာတင်နေသလိုပဲငါဒါကိုလုပ်ခဲ့တယ်။ သူမဟာငါ့ရဲ့နံပါတ်ကိုယူခဲ့ပေမယ့်ငါ့ကိုဘယ်တော့မှမခေါ်ခဲ့ဘူး...

သူတို့သည်ကြောင်စကင်နှင့်ဓာတ်မှန်များစွာရိုက်ခဲ့ကြသည်။ ဓာတ်မှန်မပြီးမချင်းမော်ဖင်းကိုငါမရသေးဘူး။

သူတို့ကဓာတ်မှန်နဲ့ကြောင်တွေအားလုံးကိုစကင်ဖတ်ပြီးပြန်ကြည့်တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲမသိဘူး။

နာကျင်မှုအကြောင်းစဉ်းစားရင်းသတိလစ်ဖို့ရုန်းကန်နေရတဲ့ပထမဆုံးဓာတ်မှန်ရိုက်တာတွေအများကြီးကိုငါမှတ်မိသေးတယ်။ သူတို့ကငါ့ကိုအဲဒါတွေထပ်လုပ်ရမယ်လို့ပြောတဲ့အခါငါစိတ်အပန်းပြေပြီးအဲဒါကိုလက်ခံပြီးဇင်နေရာတစ်ခုကိုသွားလိုက်တယ်။ ပထမအကြောင်းအများကြီးမမှတ်မိတော့ပေမယ့်ဒုတိယ cat scan နဲ့ x-rays ကိုတော်တော်လေးရှင်းရှင်းလင်းလင်းမှတ်မိနေတယ်။

ငါ့နှမဟယ်လင်ဝင်လာပြီးမိုက်ကယ်ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် Amber ကလွဲပြီးသူတို့ကအရေးပေါ်အခန်းထဲရောက်နေတာမို့ Lynette ကသူမကိုဝင်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။

ငါအကြောင်းအရာတွေနဲ့စကားစမြည်ပြောခဲ့တယ်၊ ငါကမတော်တဆမှု (သို့)
ငါ့အခြေအနေအကြောင်းဘာမှသေချာမပြောခဲ့ဘူး၊
ငါတကယ်မမှတ်မိတာကလွဲလို့တခြားကိုသတိမရဘူး။

ငါကအမြဲတမ်းရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိပြီးအဲဒါကဘယ်လိုဖြစ်လာမလဲဆိုတာကိုကတိပြုခဲ့တယ်။

အရမ်းနောက်ကျတယ်၊ ညသန်းခေါင်လောက်မှာ၊ ငါ Intensive Care Unit ထဲကိုလိုမ့်ခံလိုက်ရတယ်၊
ဒီအဆင့်ရောက်တော့နာကျင်မှုကိုမမှတ်မိတော့ဘဲမော်ဖိန်းကိုရခဲ့တယ်ထင်တယ်။
ငါ့ညီသူငယ်ချင်းတွေထဲကတစ်ယောက်ကဒီဆေးရုံရဲ့အထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်မှာသူ့နာပြုဆရာမ
တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီးသူမကညမှာတစ်ချိန်ချိန်မှာသေချင်သလိုပဲငါ့ကိုသက်သာစေဖို့သူ့နာပြုဆရာမ
ကပြောခဲ့တယ်။

သူတို့ကကျွန်တော့်ကိုလေပျော့ကုတင်ပေါ်ကိုတင်ပေးပြီးဆရာဝန်ကကျွန်တော့်ကို sternum
ပေါ်ကိုမော်ဖိန်းထိုးပေးတယ်။ သူက "ဒါကမင်းအိပ်ပျော်ဖို့ကူညီလိမ့်မယ်"
ငါ့သူ့ကို "ငါအိပ်တော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါလုပ်စရာတွေအများကြီးရှိတယ်"
လို့သူ့ကိုပြောခဲ့တယ်။ သူကငါ့ကိုထူးဆန်းစွာကြည့်ပြီး "မင်းဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"
လို့မေးတယ်။ ငါပြန်ပြောတာက "ငါ့မှာပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုရှိတယ် !!"

ငါကအနာကျက်ဖို့လိုအပ်တဲ့အစိတ်အပိုင်းအားလုံးဆီကိုငါ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုစွမ်းအင်တွေအဆက်မပြတ်
တစ်စီးဆင်းနေတယ်။ ငါအာရုံစိုက်ပြီးသူတို့ကိုယ်သူတို့ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းနဲ့“ ပုံမှန်အခြေအ
နေ”
ကိုရောက်အောင်စိတ်ကူးခဲ့တယ်။ ငါတစ်ညလုံးဒါကိုအဆက်မပြတ်လုပ်ခဲ့တယ်။ မျက်တောင်တစ်ခ
တ်မှမအိပ်ဖူးဘူး...အလုပ်များလွန်းတယ်။

Lynette, Amber, April, Helen နှင့် Michael
တို့သည်ကောင်းသောညကိုနှုတ်ဆက်ရန်သီးခြားစီထွက်လာခဲ့ကြသည်။ မနက်ကျရင်ငါ့သူတို့ကိုတွေ့
မယ်လို့ပြောခဲ့တယ်၊
ငါ့သူတို့အကြောင်းပြောပြီးသူတို့ဘယ်မှာနေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုငါပြောခဲ့တယ်။ သူတို့သည်မိုတယ်တ
စ်ခုသို့ကြိုတင်စာရင်းသွင်းပြီးညနေစာစားပြီးပြီ။ ငါကောင်းသောညပါလို့ငါပြောခဲ့တယ်၊
ငါ့သူတို့ကိုချစ်တယ်၊ ငါအဆင်ပြေလိမ့်မယ်လို့သူတို့ကိုပြောခဲ့တယ်။ ငါ OK
လို့ငါသိတာနဲ့သူတို့စိတ်မပူဖို့ငါစိတ်ချချင်တယ်။

ငါကုတင်အဆုံးမှာသူနာပြုဆရာမနဲ့စကားစမြည်ပြောနေတယ်၊
စကားဝိုင်းတွေကိုမမှတ်မိဘူး။ (သူမမှတ်မိနိုင်သည်) ။
တစ်ခါတုန်းကငါဆီးသွားဖို့တကယ်လိုအပ်တယ်လို့ပြောခဲ့တယ်။ သူမဟာကျွန်တော့်ကိုပုလင်းပေးခဲ့
တယ်၊
ဘယ်လောက်ပဲကြိုးစားကြိုးစားငါငုတ်တုတ် အိပ်နေချိန်မှာ အဲဒါကိုဆီးသွားလို့မရဘူး ။ ငါအဲဒါကိုမ
စီမံနိုင်ရင်သူတို့ကဓာတ်ငွေ့ပိုက်ထည့်ပေးလိမ့်မယ်လို့သူမကပြောတယ်။ ငါဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာနည်း
လမ်းမရှိဘူးလို့ငါပြောခဲ့တယ်။

ငါပုလင်းထဲ o
ငံဖို့တစ်နာရီကျော်ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့်မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ တနင်္ဂနွေနေ့နေ့လည်စာစားချိန်ကတည်းက
ငါဆီးမသွားဘူး၊ ၁၅ နာရီစောတယ်။

ငါမတ်တပ်ရပ်ပြီးငိုဖို့စိတ်ကူးရှိတယ်။ ငါသူနာပြုကိုမေးတယ်
"မင်းငါ့ကိုအိပ်ရာထဲကကူညီနိုင်မလား" ပြီးတော့သူမက "ဘာအတွက်လဲ" ငါ
"ငါမတ်တပ်ရပ်ပြီးဆီးသွားလိမ့်မယ်" လို့ပြောပြီးသူမက
"မင်းကိုမတ်တပ်ရပ်ဖို့ငါဘယ်လိုမှခွင့်မပြုဘူး!"
ငါပြောတယ်၊ "ငါမတ်တပ်ရပ်နေတယ်၊ မင်းငါ့ကိုအိပ်ရာကထအောင်ကူညီနိုင်တယ်၊
ငါကိုယ်တိုင်လုပ်နိုင်ပါတယ်။ "

ထို့နောက်သူမသည်ငါ့ကိုကူညီခဲ့ပြီးငါ့ကိုမတ်တပ်ရပ်ရန် ၅ မိနစ်ခန့်သာကြာခဲ့သည်။
အဲဒီမှာကျွန်တော့်ရဲ့ဘယ်ဘက်လက်မောင်းနဲ့ drip
မတ်တပ်ကိုကိုင်ပြီးသူနာပြုကကိုင်ထားတဲ့ပုလင်းထဲကိုဆီးသွားနေတယ်။
ငါအဲဒါကိုဖြည့်လိုက်ပြီးကြမ်းပြင်ပေါ်လျှံတက်လာတယ်။ သူမက“ ခဏစောင့်၊
ငါနောက်ထပ်ပုလင်းယူမယ်” လို့ပြောခဲ့တယ်“ ငါဘယ်လိုမှမတားတော့ဘူး၊
ငါဒါကိုဘယ်တော့ပြန်လုပ်နိုင်မလဲဆိုတာငါမသိဘူး” ငါစီးဆင်းမှုကိုမရပ်တန့်ချင်ခဲ့ဘူး။ ပုလင်းသည်
ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက်လုံးဆက်လက်လျှံလာသည်။
သူနာပြုဆရာမကရယ်ရယ်မောမောနှင့်“ ငါဒီအရာတွေထဲကဘယ်သူမှဖြည့်တာကိုမမြင်ဖူးဘူး! ငါ
အဲဒါကိုသုတ်ဖို့လိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်! "

ဒီနေရာမှာရယ်စရာတစ်ခုကရွေးချယ်စရာတစ်ခုမဟုတ်ခဲ့သလိုငါရယ်ရယ်မောမောရယ်ခဲ့တယ်။ ငါ့
ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ရယ်သံဟာငါ့အတွက်သိသာထင်ရှားတယ်။

ငါ့ကိုအိပ်ရာထဲပြန်ထည့်ဖို့နောက်ထပ်

မိနစ်ကြာတယ်။ သူ့နာပြုဆရာမနဲ့ငါပိုစကားစမြည်ပြောပြီးငါနိုးဖို့လိုတာဘာလုပ်နေတာလဲလို့မေး
တာကိုသတိရမိတယ်။ ငါဘာလို့မအိပ်ရတာလဲ၊ ငါလုပ်နေတဲ့အလုပ်ကိုငါရှင်းပြခဲ့တယ်။

ငါကငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုတောက်ပတဲ့အလင်းရောင်နဲ့ဖြာထွက်စေပြီးအခြားနေရာတွေလိုတောက်ပမှုမ
ရှိတဲ့နေရာတွေကိုငါဖြည့်ပေးခဲ့တယ်။

ဒါကငါလုပ်ခဲ့တယ်။

ငါစကြာဝါဒကိုကြည့်ပြီးငါ့လက်တွေကိုစကြာတကိုပွေ့ချီပြီးစကြာဝါဒကိုဆန့်ထုတ်
လိုက်သလိုပဲငါ့လက်တွေကိုစကြာတထဲကိုဆန့်ထုတ်ဖို့စိတ်ကူးခဲ့တယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်စွမ်းအင်
တွေအများကြီးဆွဲထုတ်လာတယ်။

ဒါကြောင့်လည်းတိုင်းမှာငါကဒီစွမ်းအင်ရဲ့အကြွင်းမဲ့ကြွယ်ဝမှုကိုစိတ်ကူးနေတယ်။

ဒါကြောင့်ငါ့အတွက်ငါလိုအပ်တာထက်ပိုရှိတယ်ဆိုတာငါသိတယ်။ ငါကအဲဒါကိုငါ့ ဦး ခေါင်းထိပ်က
pineal gland (သရဖူ)

မှာရောက်ဖို့ငါလိုအပ်တယ်လို့ငါခံစားရတဲ့နေရာကိုငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ပိုက်ကိုရွေ့လိုက်တယ်။ ငါစားခဲ့
ဖူးတဲ့အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ဖြည့်စွက်စာတွေကနေငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကနေရာအသီးသီးမှာငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်
ထဲမှာနေရာအနံ့မှာသို့လှောင်ထားတဲ့အာဟာရအစုစုကိုသုံးနေတာကိုငါမြင်ခဲ့တယ်။ နှစ်အနည်းငယ်
အကြာမှာလူတွေကငါ့ကိုဘာလို့မင်းကဒီလောက်အားဖြည့်ဆေးတွေသောက်နေတာလဲ”

လို့ပြောဖူးတယ်။ ငါပြုံးဖူးတယ် "ငါလုပ်နိုင်တယ်"

လို့ပြောခဲ့တယ်။ တိုင်း ငါ့ခွဲတာအချိန်ငါရိုးရှင်းစွာကိုယ့်ကိုကိုယ်ယုံကြည်စိတ်ချသူတို့ကိုယူထားရှိမ
ည်ဟုမေး၏။ မတော်တဆမှုဖြစ်ပြီးနောက်ကာကွယ်ခြင်းနှင့်မတော်တဆမှုဖြစ်လျှင်ဖြည့်စွက်စာများ
စားရန်မည်မျှအရေးကြီးကြောင်းငါသဘောပေါက်သည်။ လူအများစုသည်အာဟာရဓာတ်ချို့တဲ့ပြီး
အရေးပေါ်အခြေအနေတွင်သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည်ပြုပြင်ရန်ချက်ချင်းကုန်ကြမ်းလိုအပ်သောအခါ
အရေးပေါ်သည်ခန္ဓာကိုယ်အားအရေးမကြီးဟုယူဆသောအခြားတစ်နေရာမှကောက်ယူရန်လိုအပ်
သည်။ ဒါကငါ့ရှင်သန်မှုရဲ့မရှိမဖြစ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလို့ငါယုံကြည်တယ် ။

တစ်ခါတစ်ရံညမှာငါကြီးမားတဲ့ကျင်းတစ်ခုကိုတပ်ဆင်ပြီးငါ့ရဲ့ကောင်းကင်တမန်တွေကိုငါ့အတွက်ဒီ
စွမ်းအင်ကိုထုတ်လွှင့်ဖို့လမ်းကြောင်းကိုလွှတ်လိုက်တယ်။ ဒီနည်းနဲ့ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပြန်လည်တည်
ဆောက်ခြင်းကိုတွေးပြီးငါ လုပ်ချင်တာလုပ်နိုင်တယ်လို့ငါထင် ခဲ့တဲ့ ငါ့ အနာဂတ်မှာလုပ်စရာတွေ
အားလုံးကိုအချိန်ပိုပေးနိုင် တယ်။

သူနှင့်အတူပါသူများအားလုံးနောက်သို့တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ကြသည်။

သူကမိနစ်အနည်းငယ်လောက်ငါ့ကိုကြည့်ပြီးတိတ်တိတ်လေးနေခဲ့တယ်၊
သူကသူလိုအပ်တဲ့အချက်အလက်တွေသေချာရဖို့ငါ့ကောင်းကင်တမန်တွေကိုမေးတယ်၊
ပြီးတော့သူကအေးအေးဆေးဆေးနဲ့အေးအေးဆေးဆေးပြောခဲ့တယ်
"သူနာပြုများကိုသင်ထောက်ခံချောင်းဆိုးအောင်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ငါလိုချင်တယ်။
မင်းတတ်နိုင်သလောက်ချောင်းဆိုးရင်သွေးတွေအများကြီးထွက်နိုင်တယ်။ ငါမင်းကိုအသက်ပြင်းပြင်းရှုပြီးမင်းတတ်နိုင်သမျှသွေးချောင်းဆိုးတာကိုလမ်းလျှောက်စေချင်တယ်။ "

ငါ "ok" လို့ပြောခဲ့တယ်။

သူထွက်သွားပြီးသူနာပြုဆရာမနဲ့ကျွန်တော်တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်တယ်။
ငါ့မှာကျောရိုးရိုးကျိုးပြီးနံရိုးကျိုးခဲ့တယ်။
ချောင်းဆိုးခြင်းနှင့်အသက်ပြင်းပြင်းရှုခြင်းဟူသောအယူအဆ

ငါထပြီးလမ်းလျှောက်ဖို့သတ္တိကိုစုဆောင်းပြီးအဲဒီမှာတစ်နာရီလောက်အိပ်လိုက်တယ်။
ငါအိပ်ရာကနေထဖို့သူမအကူအညီကိုလိုနေတယ်လို့သူနာပြုကိုပြောခဲ့တယ်
"သူကငါမင်းကိုထဖို့ခွင့်မပြုဘူး" လို့ပြောခဲ့တယ်။
ငါပြောတယ် "ဒေါက်တာကငါထရမယ်၊ လမ်းလျှောက်ပြီးအသက်ပြင်းပြင်းရှုရမယ်၊
အဲဒါငါလုပ်မယ်" လို့ပြောခဲ့တယ်။
သူမသည်လေးနက်စွာပြောခဲ့သည် "သူ့အခုဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး"
ငါပြန်ပြောတာက "ငါအခုလုပ်နေတာဘဲ၊ မင်းငါ့ကိုထနိုင်တယ်ဒါမှမဟုတ်ငါ့ကိုယ်တိုင်ထနိုင်တယ်။ "

သူမမျက်နှာအနည်းငယ်ပြုံးသွားပြီးငါ့ကိုကူညီဖို့ရှေ့ဆက်ခဲ့တယ်။ ငါ့ကိုအိပ်ရာကနေမတ်တပ်ရပ်ဖို့
ကူညီဖို့ ၅
မိနစ်ခန့်ကြာခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာရပ်နေတာဟာတော်တော်လေးအောင်မြင်မှုတစ်ခုလိုခံစားရတယ်။ ငါ
တော်တော်လေးနူးကွေးသွားခဲ့တယ်။ ၅
စက္ကန့်တိုင်းမှာခြေတစ်လှမ်း ငါအသက်ပြင်းပြင်းရှုပြီးအိပ်ရာထဲလဲတာအကြိမ်ကြိမ်လုပ်ခဲ့ဖူးသလိုပဲ
သွေးတွေချောင်းဆိုးနေတယ်။ ငါသွေးတွေစုပ်လိုက် တိုင်း ငါရပ်တန့်သွားတယ်။ ထို့နောက်ပြန်ထွက်
သွားပြန်သည်။ ငါကုတင်ကနေခြေလှမ်း ၁၅
လှမ်းလောက်ဝေးပြီးငါလုံးလုံးပျောက်သွားတယ်။ ငါ့မှာဘာစွမ်းအင်မှမကျန်တော့ဘူး၊
လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ခုတင်ကဘယ်လောက်ဝေးတယ်ဆိုတာမယုံနိုင်ဘူး။ မနေ့ညကငါ့ကိုင်တွယ်ခဲ့

တဲ့အတိုင်းအိပ်ယာထဲကိုခြေလှမ်း ၁၅ လှမ်းဆုတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်ုပ်၏မြင်ကွင်းများကို တင်၍ ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်တုံ့ပြန်ပုံကိုမြင်ယောင်သည်။ ငါကုတင်ပေါ်ပြန်တက်ပြီးဟိုမှာပြန်နေလိုက်တယ်။ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကမယုံနိုင်လောက်အောင်အားနည်းခဲ့တယ်။ ငါ့ဘ

၀

မှာမာရသွန်ပြေးပွဲပေါင်းများစွာကိုပြေးခဲ့ဖူးတယ်။
အဲဒီဆယ့်ငါးထစ်ကမာရသွန်ပြေးပွဲတွေအားလုံးထက်ငါ့ကိုပိုပင်ပန်းစေခဲ့တယ်။
မတော်တဆမှုတွင်ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်ရှိကြွက်သားတိုင်းသည်ခွန်အားဆုံးရှုံးသွားပြီးကြွက်သားတစ် ခုစီ၏ခွန်အားကိုပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်ကျွန်ုပ်သည်ကလေးတစ်ယောက်နှင့်တူသည်။
ငါကငါ့ရဲခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုစွမ်းအင်တွေထုတ်လွှင့်နေပြီးငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကသူ့ကိုယ်သူပြန်လည်တည်ဆောက် နေတာကိုစိတ်ကူးယဉ်နေတယ်။
သူ့နာပြုဆရာမသည်ကျွန်ုပ်၏ခုတင်အဆုံး၌ထိုင်နေဆဲဖြစ်ပြီးတစ်ညလုံးသူတစ်ပါးပြုသောအမှုကဲ့ သို့ငါ့ကိုကြည့်ရှုနေ၏။

တစ်နာရီအကြာမှာငါအားလုံးကိုပြန်လုပ်ဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလို့ပြောခဲ့တယ်။ သူမကငါ့ကိုကူညီပြီး ထွက်သွားတယ်။ အထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်ရဲ့ပတ်
န်းကျင်ကိုရင်ခွင်အပြည့်နဲ့အဆုံးသတ်ခဲ့တယ်။
တစ်ဖန်ငါအကုန်ဖတ်ပြီးငါ့အိပ်ရာကိုပြန်လာခဲ့တယ်။

၀

ငါ့အဲဒီမှာသူ့နာပြုဆရာမလေးကငါ့ကိုမေးတာက
"မင်းဘယ်လောက်ကံကောင်းတယ်ဆိုတာသဘောပေါက်လား။ "
ငါပြန်ပြောတာက "ငါမထင်ဘူး၊ အဲဒါမင်းငါ့ကိုဘာကြောင့်မေးနေတာလဲ"

သူမက“ ငါတို့မှာကားမတော်တဆမှုအချို့အတွက်သေနှုန်းကိုခေါ်တဲ့အရာတစ်ခုရှိတယ် ၊ ဆိုလိုတာကအဲဒီအရှိန်နဲ့ကားပေါ်ကလူတိုင်းသေတာကိုဆိုလိုတယ် ။ (တိုင်ကဲ့သို့) စာရေးကိရိယာတစ်ခုနှင့်တိုက်မိခြင်းကြောင့်သေနှုန်းသည်တစ်နာရီလျှင်ကီလိုမီတာခြောက်ဆယ်ဖြ ဖ်သည်။ ဒီအပတ်မှာမင်းနဲ့တူတူမတော်တဆမှုတစ်ခုကြုံခဲ့ရတဲ့သီးခြားလူနှစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်။ သူ တို့နှစ်ယောက်စလုံးတစ်နာရီကီလိုမီတာခြောက်ဆယ်နှုန်းနဲ့လုပ်နေကြတာနှစ်ယောက်စလုံးသေသွား တယ်။
ဒါပေမယ့်မင်းကတစ်နာရီကို
၈၅
ကီလိုမီတာနှုန်းနဲ့လုပ်နေပြီးမင်းအသက်ရှင်ခဲ့တယ်။ မင်းတော်တော်ကံကောင်းတာပဲ။ ”

ဒါဟာကံမကောင်းမှန်းငါသိပေမယ့်သူမဘယ်လိုလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုသူမသိချင်ခဲ့ဘူး။ ငါ့အဲဒီမှာအိ ပ်ပြီးငါ့ရဲကောင်းကင်တမန်တွေကို
"ငါဘယ်လိုလုပ်အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့တာလဲ၊
သူတို့ကမဖြစ်ခဲ့ဘူးလား"

သူတို့ဆီကပြန်ကြားချက်ကရှင်းပါတယ်။ “ မင်းအကူအညီတောင်းခဲ့တာ”
ငါသူတို့ကိုပြန်မေးတယ် "တခြားသူတွေဘာလုပ်ခဲ့လဲ"
သူတို့ဟာ "ဟုပြောသည် ee သည့်တိုင်တက်လာမယ့်နှင့်မျှမအိုး " ဟုပြော !! ငါသေတွေ့မယ်!
'ပြီးတော့သေကြတယ်။”

ငါဒီအကြောင်းကိုခဏစဉ်းစားပြီးဒီမှာပဲနေခဲ့တယ်။

ငါဆယ်စုနှစ်တွေတလျှောက်ငါကိုယ်တိုင်လုပ်ခဲ့တဲ့ကိုယ်ပိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအလုပ်တွေအကြောင်း၊
ငါ့ရဲ့ကန့်သတ်ချက် (ဒါမှမဟုတ်ငါ့ရဲ့အကန့်အသတ်မရှိ)
ကိုဖော်ထုတ်ဖို့ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ငါ့ကိုယ်ငါယုံကြည်မှုရှိအောင်ဘယ်လိုသင်ယူခဲ့တယ်ဆိုတာ
ကိုငါဘယ်လိုတွေးခဲ့လဲ။ ငါကြီးပြင်းလာတဲ့အခါငါတခြားသူတွေဘယ်လိုထင်လဲ၊
ငါမှန်တယ်ထင်လားဆိုတာကိုငါကြီးပြင်းလာတဲ့အခါစဉ်းစားခဲ့တယ်၊
ငါမှန်တယ်ဆိုတာကိုလုပ်နေတာလား။ ငါအများကြီးစဉ်းစားခဲ့တယ်။ ကံမကောင်းတာငါသိတယ် ...

ငါ့ဘာ o

ကိုပြန်ကြည့်ပြီးလူတိုင်းက **သူတို့**မကြိုက်တဲ့ အရာတစ်ခုကိုမလုပ်ဖို့ငါ့ကိုပြောနေတဲ့အချိန်မှာငါလုပ်
ခဲ့တာတွေကိုငါသိတယ် ၊ ဒါပေမယ့် **ငါ့အတွက်** မှန်တယ်ဆိုတာငါသိတယ် ။

မတော်တဆမှုဖြစ်ပြီး ၅ နှစ်အကြာမှာငါလူ ၁၀၀
လောက်အတွက်ငါ့သင်တန်းမှာလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ငါ sky diving

သွားခဲ့တဲ့အချိန်ရဲ့ဇာတ်လမ်းကိုစပြောခဲ့တယ်၊
လေ့ကျင့်ရေးအလယ်မှာငါကောင်းကင်ပြာငုပ်သွားဘူးဆိုရင်ငါရုတ်တရက်သဘောပေါက်ခဲ့တယ်။
မတော်တဆမှုကြောင့်သေဆုံးတာဖြစ်နိုင်တယ်။ အခန်းရှေ့ရောက်တော့သိသိသာသာလှုပ်သွားပြီးငါ့
အတွက်ငါသိတဲ့အတိုင်းငါ့ရဲ့လုံးသားမှာငါသိတာတွေကိုလိုက်လျှောက်ဖို့ငါ့ရဲ့ခွန်အားနဲ့လိုလိုလား
လားကိုတန်ဖိုးထားတယ်။ ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်နဲ့မျှဝေပါရစေ ...

ရှစ်ဆယ်အလယ်ပိုင်း (ငါ့အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်) မှာ Victoria

နိုင်ငံရဲ့မြို့ကြီးတစ်မြို့မှာငါနေထိုင်ခဲ့တယ်၊
အဲဒီညမှာအဲဒီလူနေမှုစတိုင်လ်တွေထဲကတစ်ခုကိုငါကြည့်ခဲ့တယ်၊
မင်းကတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုချည်နှောင်ထားတဲ့ Tandem sky diving မှာအပိုင်းတစ်ပိုင်းရှိတယ်။
သူတို့ကဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာသိနိုင်အောင်ခုန်ချတဲ့ထောင်နဲ့ချီတဲ့စုံတွဲတစ်တွဲကမင်းဟာပြီးပြည့်စုံ
ကောင်းမွန်တဲ့လေယာဉ်ကနေခုန်ဆင်းပြီးမြေကြီးပေါ်ကိုလွတ်ကျသွားတယ်။ ငါနှစ်ပေါင်းများစွာ
ကောင်းကင်ဒိုင်ဗင်ထိုးချင်ခဲ့ပေမယ့်ငါတစ်ယောက်တည်းလုပ်ရင်သေသွားလိမ့်မယ်ဆိုတာသိတယ်။

ကြိုးအားအလုပ်မလုပ်တာနဲ့

Chute

ကအဖွင့်မခံတာနဲ့ပတ်သက်ပြီးမကောင်းတဲ့ခံစားချက်တစ်ခုရခဲ့တယ်။ ထို့ကြောင့်အတွေ့အကြုံတူသူသည်မည်သည့်အခြေအနေကိုမဆိုကိုင်တွယ်နိုင်သောကြောင့်၎င်းကိုစိတ်ပူစရာမလိုပါ။ နောက်နေ့မနက်ငါတီဗွီအသံလွှင့်တယ်။

သူတို့ကခုန်ကခုန်တဲ့နေရာမှာဘာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာသိခဲ့တယ်။ ၎င်းသည် ဆစ်ဒနီမြို့အပြင်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ကောင်းပြီ၊ ငါ့အဖေက ဆစ်ဒနီမှာ နေတယ်၊ ငါတက်သွားပြီးသူနဲ့နေနိုင်၊ ကားငှားနိုင်တယ်။ ငါလေယာဉ်စီးဖို့ချိန်းလိုက်တယ်။

သူ့ဆီကိုဖုန်းဆက်ပြီးငါလာနေတယ်လို့သူ့ကိုပြောခဲ့တယ်
(ငါဘာကြောင့်လာတယ်ဆိုတာသူ့ကိုမပြောရလောက်အောင်ထက်မြက်တယ်)

ရိုးပွဲကိုငါကြည့်ပြီးလေးရက်အကြာမှာ ဆစ်ဒနီ ကိုငါရောက်ခဲ့တယ်။ ကားတစ်စီးငှားပြီးနှစ်နာရီကြာသူတို့မောင်းလာတဲ့လေယာဉ်ကွင်းကိုမောင်းခဲ့တယ်။

ဒီအချိန်မှာငါဆက်ဆံရေးတစ်ခုမှာတော်တော်ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဆိုတာကိုငါထည့်နိုင်တယ်။ ငါဒီကောင်မလေးကိုချစ်ခဲ့ပေမယ့်အဆင်မပြေခဲ့ဘူး။ ကျွန်ုပ်သည် Bridge A Forever ဟုခေါ်သော

Richard Bach
၏စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုလည်းဖတ်နေသည်။ ဤစာအုပ်သည်ဝိညာဉ်မိတ်ဆွေများ၏အယူအဆနှင့်ငါတို့သည်လူတစ်ဦး

တစ်ယောက်အတွက်အမှန်တကယ်ရည်ရွယ်ထားသလား။ ငါ ဆစ်ဒနီ ကို ရောက်တဲ့အချိန်မှာငါဖတ်နေတဲ့စာအုပ်ရဲ့အပိုင်း ကရစ်ချတ်ဟာသူ့ဝိညာဉ်အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ဆက်ဆံရေးကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ အင်ဂျင်ငယ်လေးတစ်လုံး ထဲကို ပျံ တက်သွားတဲ့အချိန် ။ ၎င်းသည်ပျက်ကျပြီး chute

သည်အလုပ်မလုပ်ပါ။ အခြေအနေကသိသိသာသာငါကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင်နေတာနဲ့တူတယ်။ ငါ့အချိန်မတိုင်ခင်သေရမယ့်အတိုင်းဝိညာဉ်ကငါ့ကိုမလိုက်ဖို့ပြောနေတာကိုငါသိချင်နေတာလား။ ငါ့နှလုံးသားမှာအဲဒါကိုလိုက်နာဖို့ကအရေးကြီးတယ်ဆိုတာငါသိခဲ့တယ်။ သေခြင်းတရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းကိုအနိုင်ယူချင်မှန်းငါသိခဲ့တယ်။ ငါအရေးကြီးတယ်ဆိုတာသိတယ်။ ငါ့အတွက်ဘယ်လောက်အရေးကြီးလဲဆိုတာနားလည်ဖို့နောက်ထပ်အနှစ် ၂၀

ကြာခဲ့တယ်။ ဆစ်ဒနီမြို့မှာအဲဒီနှစ်ရက် ကကျွန်မကိုကြောက်ရွံ့မှုတွေကိုကျော်လွှားပြီး မသိတဲ့သူတွေ ဆီကိုတွန်းပို့ဖို့ကျွန်မရဲ့ဘဝ မှာခွန်အားဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။

ငါလေယာဉ်ကွင်းကိုရောက်တဲ့အခါမှာလေယာဉ်ပျံတွေပျံဝဲနေပြီးလူတွေနေရာအနှံ့လှည့်ပတ်သွားလာနေတယ်။ ၎င်းသည်အလွန်လှပသောနေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပြီးတိမ်အနည်းငယ်သာရှိပြီးနေရောင်လည်းတောက်ပသည်။

ငါမှတ်ပုံတင်ပြီးငါ့ပိုက်ဆံပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ကငွေပြန်အမ်းလို့မရဘူးဆိုတာရှင်းပြတယ်။ သူတို့ကငါ့ကိုလေ့ကျင့်ရေးနဲ့ခေါ် ပြီးငါ့ကိုလိုက်ဖက်တယ်။

လေကတိုက်ခတ်ပြီးပုံမှန်လေတိုက်နှုန်းတစ်ခုအထက်မှာသူတို့ပုံမှန်ရေငုပ်နေသေးပေမယ့်သူတို့ကခုနကရေငုပ်လို့မရဘူးလို့ပြောခဲ့တယ်။ လေတိုက်လို့သေဖို့စောင့်နေတဲ့နေ့မှာငါ့စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးအခြားကောင်းကင်ကရေငုပ်ကြည့်ပြီးအိမ်သာကိုအကြိမ်ကြိမ်သွားကြည့်တော့ငါ့မှာဘာမှမကျန်တော့ဘူး ...

ငါမနက် ၁၀ နာရီကနေ ညနေ အထိတစ်နေ့ကုန်စောင့် ခဲ့တယ်။ သူတို့ကတောင်းပန်ပါတယ်၊ ငါမနက် ၅ နာရီမှာပြန်လာခဲ့ရင်မနက်ခင်းမှာလေကအမြန်နိမ့်နေပြီးငါ့ခုန်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ပြောတယ်။ ငါ ok လို့ပြောပြီးအိမ်ပြန်ခဲ့။

ငါအိမ်ပြန်ပြီးညစာစားတယ်။ ငါ့စာအုပ်ကိုတစ်ညလုံးဖတ်တယ်။ ရစ်ချက်သေသွားလားငါသိချင်ခဲ့တယ်။ စာအုပ်ထဲမှာငါ့အတွက်မက်ဆေ့ချ်တစ်ခုခုရှိမရှိငါသိဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ ငါဆကျသုယုဖို့ဘယ်လိုလေ့လာသင်ယူမတိုင်မီဒီအဇာတ်လမ်းဖြစ်ပျက် ဒါရှင်းရှင်းလင်းလင်း , ယခုငါလုပ်ပေးအဖြစ် , ငါ့အကိုကောင်းကင်တမန် / ဝိညာဉ်ရေးရာကုမသောသူနှင့်အတူ။

ငါစောစောအိပ်ရာကထပြေးဒီအချိန်မှာဘာမဆိုဝင်သွားတယ်ဆိုတာငါသိတယ်။

မနက် ၅ နာရီလေယာဉ်ကွင်းကိုရောက်တော့လေကငြိမ်နေတယ်။ ငါပေါ်လာတာကိုယောက်ျားတွေကအံ့ဩနေကြတယ်။ သူတို့ကဘယ်သူမှမပြောသည် **အစဉ်အဆက်** လာမယ့်နေ့ကိုပြန်ရောက်လာပြီ။ သူတို့ကကျွန်မကိုလေယာဉ်ပေါ်တက်စေပြီးအပေါ်ဆုံးမှာကျွန်မကိုဘီးထိပ်ကသတ္တုပြားသေးသေးလေးပေါ်ကိုတက်ဖို့ပြောကြတယ်။ ပန်းကန်ပြားသည်ခြေအစုံတစ်ခြမ်းစာအတွက်လုံလောက်သည်။ ငါသတ္တုဘားပေါ်ကိုတွဲလောင်းကျနေတာကိုအရမ်း **ကြောက်တယ်** ။ ငါ့ကိုယ်ငါသေဖို့ခွန်နေသလိုခံစားခဲ့ရတယ်။

ငါဆွဲထုတ်မသွားဘူး၊ ငါဒီမှာသေဖို့ရည်ရွယ်ခဲ့ရင်အခုဘဲဖြစ်ရမယ်။ ငါ့ကိုဆွဲထားတဲ့ကောင်လေးက“ ခုန်” လို့အော်လိုက်ပြီးငါလွှတ်လိုက်တယ်။ ထိုအချိန်တွင်ကျွန်ုပ်သည်အသိစိတ်တစ်ဝက်သို့ရောက်သွားသည်။ ငါ့မျက်လုံးတွေဖွင့်ထားပေမယ့်အရာအားလုံးကမည်းမှောင်နေတယ်။ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုငါသတိမထားမိခဲ့ဘူး၊ ငါဘယ်နေရာမှာဖြစ်ခဲ့တာလဲ၊ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။ ဒါပေမယ့်အဝေးကအသံတစ်ခုကြားလိုက်ရတယ်။ ငါတို့ကဒလိမ့်ခေါက်ကွေးဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာငါ့ခြေထောက်တွေကိုဆုပ်ဖို့အသံကငါ့ကိုအော်နေတယ်။ သူ့ပါးစပ်ကငါ့နား

ဘေးမှာရှိနေတာဘဲ၊

သူကတစ်မိုင်လောက်ဝေးတယ်လို့။ ခဏအကြာမှာငါ့ခြေထောက်တွေကိုဆန့်ထားပြီးဘာဖြစ်နေလဲ၊
ဘာဖြစ်နေမှန်းကိုတကယ်မသိဘူး။ ဒါဟာအိပ်မက်တစ်ခုလိုခံစားခဲ့ရပြီးကျွန်မသန္ဓေသားအနေအ
ထားထဲကိုလျှောက်လျားသွားပြီးဘာတွေဖြစ်ခဲ့လဲ၊

ဘယ်နေရာကိုရောက်နေတာလဲဆိုတာငါမသိခဲ့ဘူး။ ငါ့ခြေထောက်တွေကိုဆုပ်ထားရင်းနဲ့ငါတို့လှည့်
ဖျားကနေပြားချပ်ချပ်နဲ့သူက "နောက်ထပ်တစ်စက္ကန့်ငါ့ဆွဲကြိုးကိုဆွဲထုတ်မယ်"
လို့ငါ့ကိုပြောခဲ့တယ်။

ကျနော်တို့မြေကြီးပေါ် ပြုတ်ကျလွတ်ကြ၏နှင့်ငါ့ရှိ၏ဤအဆင့်မှာသိတယ် **လုံးဝ** ငါကအကြောင်း
လုပ်နိုင်တာမျှမ။ ဒီအချိန်မှာငါသေသွားရင်ငါတားလို့မရဘူး။ ဒါကြောင့်ဒီခရီးကိုပျော်ဖို့ငါဆုံးဖြတ်လို
က်တယ်။ **ငါ့အခြေအနေကိုငါလက်ခံတယ်။**

ငါလှည့်ပတ်ကြည့်ပြီးကျသွားတာနဲ့ပိုမြန်လာတယ်ဆိုတဲ့ထူးဆန်းတာကိုမယုံနိုင်ဘူး။
နောက်ဆုံးတော့သူကဆွဲကြိုးကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး "whoopee" !!! ။ သူကငါ့ကို
"သူတို့အားလုံးဒီလိုလုပ်ကြတယ်"
လို့ငါ့ကိုပြောတယ်။ ငါတို့ဆင်းလာပြီးစက်ဝိုင်းသေးသေးလေးထဲကိုရောက်သွားတယ်။ အခြားကော
င်းကင်ရေငုပ်သမားအားလုံးငါ့ဆီလာပြီး“ မင်းအဲဒါကိုကြိုက်လား” လို့မေးတယ်။

ငါ "လုံးဝ" လို့ပြန်ပြောခဲ့တယ်
သူတို့က“ ဒါဆိုမင်းထပ်လုပ်မှာလား။ ”
ငါ "မဟုတ်ဘူး" လို့ဖြေခဲ့တယ်

အားလုံးကငါ့ကိုမေးကြတယ်၊
"ဘာလို့မဖြစ်ရမလဲ?"
ငါပြန်ပြောတာက "အခုငါရောက်နေပြီ။"

အဲဒီအတွေ့အကြုံကငါ့အတွက်သေခြင်းတရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းကနေလွတ်မြောက်အောင်လုပ်နိုင်
ခဲ့တယ်။

အထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်ရှိဆေးရုံသို့ပြန်လာသည်။
တစ်နေ့တာအတွင်းကျွန်ုပ်သည်မိမိကိုယ်ကိုကုစားခြင်းအပေါ်မယုံနိုင်လောက်အောင်အာရုံစိုက်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။
တတိယအကြိမ်လမ်းလျှောက်ရန်နှင့်အသက်ပြင်းပြင်းရှူရန်ကျွန်ုပ်ထပြီအထူးကြပ်မတ်ကုသဆော
င်သို့ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ငါလမ်းလျှောက်သွားတိုင်းသူနာပြုကငါ့ဘေးနားမှာလိုအပ်ရင်ကူညီဖို့အဆင်

သင့်ပဲ။ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါသူကငါ့ကိုဘယ်တုန်းကမှထိန်းခဲ့ဘူး၊
သူမအတွက်ငါ့ကိုယ်တိုင်လုပ်ရတာရဲ့အရေးပါပုံကိုငါရိပ်စားမိခဲ့တယ်။
တတိယအကြိမ်မှာသူမက "မင်းပတ်ဝန်းကျင်မှာမင်းဘာမြင်လဲ။ "

ငါအထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်မှာ ၁၆
နာရီဒါမှမဟုတ်ဒီအချိန်ဟာအခြားလူနာတွေကိုငါကြည့်ခဲ့တဲ့တစ်ခုတည်းသောအချိန်ဘဲ၊
အဲဒါကိုငါလျစ်လျူရှုတာကသူတို့ကငါ့အသိစိတ်မဟုတ်တာဘဲ။

ထို့နောက်သူမက“ အဲဒါကိုဘာကြောင့်လို့မင်းထင်လဲ” ဟုပြောခဲ့သည်။
ကျွန်မသူ့လက်ကိုဆန့်ထုတ်လိုက်ပြီး "ငါမသိချင်ပါဘူး၊ ငါနေကောင်းဖို့ကိုပဲအာရုံစိုက်နေတယ်"
လို့ပြောခဲ့တယ်။

ထို့နောက်သူမက“ ငါမင်းရဲ့ခွဲစိတ်ဆရာ ၀ န် ကို ၁၅
မိနစ်လောက် ဖုန်းဆက်ပြီးမင်း ကငါ့ရဲ့အထူးကြပ်မတ်စောင့်ရှောက်မှုဌာနမှာမဟုတ်ဘူး”
လို့သူ့ကိုပြောခဲ့တယ်။ ငါပြီးပြီးသူမကိုသဘောတူခဲ့တယ်။

ငါလမ်းလျှောက်နေချိန်ဒီအခန်းကျယ်ကြီးရဲ့ခွင်ထဲကိုနှစ်ကြိမ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒုတိယပေါင်၌သူမက
"မင်းရေချိုးချင်လား" ဟုငါ့ကိုမေးသည်။

ငါသူမကိုကြည့်ပြီးငါလုပ်မယ်၊
အဲဒါကငါ့ကိုပိုကောင်းသက်သာစေပြီးစိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေတယ်လို့ငါသေချာတယ်။

ငါအိပ်ရာထဲတဲ့အခါသူကအားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊
သူမကြာခင်ငါ့ကိုလာလိမ့်မယ်လို့ပြောခဲ့တယ်။ အခုသူမဟာငါ့ကိုတစ်ယောက်တည်းထားခဲ့တယ်။
သူကငါ့ကိုပိုကောင်းလာအောင်မြင်နိုင်တဲ့သိသာတဲ့လက္ခဏာတစ်ခု
(ငါ့အဲဒီတုန်းက သတိမပြုမိ ခဲ့ပေမယ့်)
နာရီဝက်လောက်ကြာတော့သူမပြန်လာပြီးငါ့ကိုလာတွေ့တယ်။ ငါသူ့ဆီကအကူအညီလိုအပ်နေတု
န်းငါထပြီးငါတို့ရေချိုးခန်းဘက်ကိုထွက်သွားခဲ့တယ်။

သူမကငါ့ကိုအဝတ်မချွတ်ဘဲအဖြူရောင်ပလပ်စတစ်ထိုင်ခုံတစ်ခုထဲမှာလုံး ၀ အ ၀
တ်မပါဘဲထိုင်စေပြီးလက်ကိုင်ရေချိုးခန်းကိုငါ့လက်ထဲထည့်ပြီးမကြာခင်ပြန်လာခဲ့မယ်လို့ပြောခဲ့တ

ယ်။ ငါဘာမှမလှုပ်ရှားနိုင်ဘူး၊

ငါလုပ်နိုင်တာကသူမငါ့ကိုထားခဲ့တဲ့နေရာမှာပဲထိုင်နေတယ်။ ငါရေကိုလုံးဝမလှုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး။

သူမပြန်ရောက်လာပြီးတံခါးကိုခေါင်းငုံ့ကြည့်နေစဉ်သူမခဏပျောက်သွားပုံရသည်။ ငါပြောတာငါအဆင်ပြေရဲ့လားဟုသူမကမေးသည်။

ထို့နောက်သူမက “ ဒီမှာသူနာပြုတွေရှိတယ်၊ သူတို့ဝင်လာရင်ကောင်းမလား။ ”

ကျွန်တော့်မျက်နှာမှာအလွန်ကြီးတဲ့အပြုံးတစ်ခုနဲ့ “ ငါသူတို့ဘာကြည့်ချင်လဲ ” လို့မေးခဲ့တယ်။

သူမကချစ်စရာကောင်းတဲ့ရယ်မောသံနဲ့ပြန်ပြောတယ်

"သူတို့ကမင်းကိုရေချိုးခန်းထဲမှာတွေ့ချင်တာပေါ့!"

ငါရယ်ပြီးပြန်ပြောတာက "ငါထင်တာကသူတို့ကိုခေါ်ခဲ့!"

တခြားသူနာပြုတွေအားလုံးရေချိုးခန်းထဲကိုဝင်လာကြသည်ငါရေချိုးခန်းနှင်းဆီကိုကိုင်ပြီးကိုယ်လုံးတီးနဲ့ထိုင်နေတယ်။ အကြံပျက်သူနာပြု

"အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးဆိုပါတယ် ဃ သင်ဤအထူးကြပ်မတ်စောင့်ရှောက်မှုယူနစ်ကဒီမှာခဲ့ထင်တာ?"

ငါပြောခဲ့တယ် ၊ ငါမသိဘူး၊ နှစ်ပေါင်း ၇၀ လောက်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ”

သူမက “ ဟုတ်တယ်၊

မင်းကအဲဒီမှာရေချိုးဖူးတာပထမဆုံးပဲ။ လူတွေဘာကြောင့်ရေမြှုပ်တွေပေးထားတဲ့အထူးကြပ်မတ်စောင့်ရှောက်မှုယူနစ်မှာသူတို့ဘာလို့ရေချိုးနေလဲဆိုတာ ငါတို့ ရှာလို့မရဘူး ။ ”

ငါတို့အားလုံးရယ်ကြတယ်။

သူတို့ကရေချိုးခန်းကိုသိုလှောင်ခန်းအဖြစ်အမြဲသုံးခဲ့ပုံကိုရှင်းပြတော့သူတို့ကအဲဒါကိုရှင်းပြီးအဲဒါကိုရှင်းပစ်ရတယ်။

Lynette နှင့် Amber သည်ကျွန်ုပ်အားနေ့အချိန်၌မကြာခဏလာရောက်လည်ပတ်သည်။

ညနေ ၄

နာရီခန့်တွင်စနစ်တကျရောက်လာပြီးငါ့ကိုအထူးကြပ်မတ်ကုသဆောင်ကနေဘီးတပ်ပြီးရပ်ကွက်တစ်ခုဆီခေါ်သွားတယ်။

ငါရပ်ကွက်ကိုဘီးတပ်ခံရပြီး Lynette နဲ့ Amber

ကငါ့ကိုဆေးရုံကော်ဖီဆိုင်ကိုခေါ်လာခဲ့ပြီးငါတို့အားလုံးညစာအတူစားခဲ့ကြပြီးသာမန်အရာတွေအကြောင်းစကားပြောခဲ့တယ်။

အဲဒီတနင်္လာနေ့ညကငါအိပ်ချင်ခဲ့ပေမယ့်ရပ်ကွက်ထဲကငရဲကသူနာပြုဆရာမတစ်ယောက်ကဗူးတွေ
၊ သစ်တုံးတွေ၊ ပုံးတွေအားလုံးကိုရိုက်ပြီးတစ်ညလုံးကျယ်ကျယ်လောင်လောင်လျှောက်သွားခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်သို့အထူးပွတ်တိုက်ဆေးနှင့်အထူး နေ့စဉ် ဖြည့်စွက် ပေးသော အထူးအာဟာရဖြည့်
ဆေးများကိုကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်ထဲသို့ပွတ်တိုက် ခဲ့သည်။ Lynette
က သူတို့ကိုငါ့ဆီ ခေါ်လာခဲ့တယ် ။

အင်္ဂါနေ့မနက်မှာစနစ်တကျရောက်လာပြီးငါ့ကိုဓာတ်မှန်ရိုက်ဖို့ခေါ်သွားပြန်တယ်၊
သူတို့ကရင်ဘတ်ဓာတ်မှန်တွေပိုရိုက်ပြီးငါ့ကုတင်ပေါ်ထပ်တင်တယ်။

နာရီတိုင်း၊
တခါတရံမှာငါမကြာခဏစကြံလမ်းတွေပေါ်လမ်းလျှောက်တက်ပြီးအသက်ပြင်းပြင်းရှူပြီးသွေးအန
ည်းငယ်ချောင်းဆိုးတုန်း။ ငါဟာလွတ်လပ်ပြီးပုံမှန်လမ်းလျှောက်နှုန်းထက်အနည်းငယ်နှေးကွေးစွာ
ရွေ့လျားခဲ့တယ်။

ငါ့မှာဖုန်းခေါ်သံအနည်းငယ်နဲ့ညှော်သည်အနည်းငယ်ရှိခဲ့တယ်။ ဒီညှော်သည်တွေထဲကတစ်ယောက်က
ကျွန်တော့်အစ်မတွေရဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့အထူးကြပ်မတ်စောင့်ရှောက်သူနာပြုပါ။

ငါရပ်ကွက်ထဲမှာရှိနေစဉ်သူနာပြုတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဆိုးရွားတဲ့ကားမတော်တဆမှုတွေမှာ
ထိခိုက်ဒဏ်ရာဖြစ်စေတဲ့အကြောင်းတွေကိုလေ့လာပြီးကားထုတ်လုပ်သူတွေကဒီဒဏ်ရာတွေကို
လျှော့ချဖို့ကားဒီဇိုင်းတွေကိုချိန်ညှိပေးခဲ့တယ်။

သူမသည်မေးခွန်းများစွာမေးခဲ့သည်
မေးခွန်းတစ်ခုက“ ငါ့အမြင်အာရုံကိုအဟန့်အတားဖြစ်စေတဲ့အရာရှိလား။ ”
ငါ့အဖြေက“ ဟုတ်တယ်”
သူမက "အဲဒါကဘာလဲ။ "
ငါ "ငါ့မျက်ခွံ!" လို့ဖြေခဲ့တယ်

ငါရယ်စရာတစ်ခုလုပ်ခဲ့တာကိုသတိမပြုမိဘဲအဲဒါကိုသူမရေးခဲ့တယ်၊
ပြီးတော့သူမကငါ့ကိုကြည့်ပြီးငါ့ကိုအကဲဖြတ်တာငါမြင်နိုင်တယ်။ ထို့နောက်သူမကရယ်သည်။

ငါပြောခဲ့သည်မှာ“ လေအိတ်ပါဖုန်မှုန့်ကကားကိုဘေးကင်းရာသို့မောင်းရန်ဘယ်နေရာကိုမှကြည့်လို့
မရအောင်တားဆီးခဲ့တယ်”

သူနာပြုဆရာမလည်းသီလရှင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူမကငါအသက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာမယုံနိုင်စရာအကြောင်းသူမနဲ့ပြောခဲ့တယ်။ သူမကျွန်တော့်ကိုအင်တာဗျူးနေစဉ်အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ကကျွန်တော့်ကားကိုအကဲဖြတ်သည်။ နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်းမိုက်ကယ်နှင့်ကျွန်ုပ်သည်ကားကိုကြည့်။

ကားထဲမှပစ္စည်းအချို့ကိုစုဆောင်းခဲ့ရာထိုကားထဲတွင်လူမည်မျှသေသွားသည်ကိုမေးသည်။ မိုက်ကယ်က ဘယ်သူမှ မပြောဘူး၊

မင်းကအသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူကိုကြည့်နေတယ်။ သူထိတ်လန့်သွားပြီးငါအသက်ရှင်နေတာဘယ်လောက်အံ့ဩစရာကောင်းလဲ (သို့မဟုတ်စကားများဆင်တူ)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်တွင်ရင်သားခွဲစိတ်ဆရာ ဝ န်သည်ကျွန်ုပ်ထံ လာ၍ ပတ် ဝ န်းကျင်မှကန့်လန့်ကာဆိုခဲ့။ "ငါဒီလိုမျိုးတစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး" ဟုခေါင်းချင်းဆိုင်လျက်ပြောသည်။ ဒီအချိန်မှာငါတကယ်တွေးခဲ့တာက "ဒါကငါ့ကိုယ်ငါသိခွင့်ရခဲ့တာထက်ပိုဆိုးနိုင်တယ်။ "

သူက“ Melbourne မှထိပ်တန်းရင်သားခွဲစိတ်ဆရာ ဝ န်ကိုမနေ့ကငါခေါ်တဲ့ဓာတ်မှန်ကိုငါမယုံဘူး၊ သူနဲ့ငါက ၂၄

နာရီကြာ ဓာတ်မှန်ရိုက်တာကိုတနင်္ဂနွေနေ့ညနေနဲ့မနေ့ကမနက် တို့မှာတွေ့ခဲ့တယ်။ မင်းရဲ့အဆုတ်တစ်ဝက်ကိုထုတ်ပစ်ဖို့ငါ့ရဲ့မူလရောဂါလက္ခဏာကိုသူသဘောတူခဲ့တယ်။ မင်းမှာဆေးလိပ်မသောက်ဖူးတဲ့ဆယ်ကျော်သက်တစ်ယောက်ရဲ့အဆုတ်အသစ်နှစ်ခုရှိနေတာကိုငါ့ရဲ့လက်ရှိရောဂါလက္ခဏာကိုလည်းသူသဘောတူပါတယ်။ ”

ငါပြောတယ် "ငါအသက် ၄၃ နှစ်"
သူက“ ငါသိတယ်...”

ငါအရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားခဲ့တယ် ... ငါအောင်မြင်ခဲ့တယ် ...

ငါမေးတယ် "အခုဘာဖြစ်တာလဲ"
သူက“ မင်းအိမ်ပြန်နိုင်တယ်”
ငါ "ဘယ်လောက်ကြာလဲ"

သူက“ ဖြစ်နိုင်သမျှမြန်မြန်လုပ်ပါ။ ငါသည်သင်တို့ကိုငြိမ်းစေလျက်နည်းစနစ်လုပ်နေတာနဲ့က y ကြောင်းနေကြသည်ကိုနားထောင့် ou နေကြသည် ကိုလည်း ယူပြီး ဖြည့်စွက်၊ ဤ ရှင်းလင်းစွာ ဖြစ်ပါတယ် အလုပ်လုပ် သင်တို့အဘို့နှင့်သင်ပိုကောင်းချွတ်အိမ်မှာပါလိမ့်မယ်။ "

တစ်နာရီကြာပြီးနောက်ကျွန်ုပ်၏ဓာတ်လှေကားသည်ကျွန်ုပ်အားအိမ်သို့ခေါ်ဆောင်လာသောအခါကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပိုင်အငွေအောက်မှဆေးရုံမှထွက်လာခဲ့သည်။

မတော်တဆမှုဖြစ်ပွားပြီးနှစ်ပတ်အတွင်း Tarzan ကဲ့သို့ကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်ကိုရိုက်နှက်နိုင်ခဲ့သည်။ ငါ့ရဲနှံရိုးကျိုးပြီးကျိုးတဲ့ sternum ကကောင်းကောင်းသက်သာတယ်။

ငါတို့အားလုံးကိုယ့်ကိုယ်ယုံကြည်ပြီးစိတ်ကူးတွေနဲ့လှုံ့ဆော်မှုတွေကိုကောက်ယူရင်ဒါဟာအံ့ဩစရာဘဲမဟုတ်လား။

ငါတို့ကိုယ့်ကိုယ်တကယ်ဘယ်လောက်ယုံကြည်သလဲ။

ကျွန်မ

1987

ခုနှစ်ကတည်းကနှစ်ပေါင်းများစွာငါသည်ကိုယ်အတွက်ရှိသည်ဟူသောယုံကြည်ချက်နှင့်ယုံကြည်မှုကိုသိနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်နိုင်စွမ်းဖြစ်၏ , အလွန်တရာတိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ ယခုငါ www.enjoyinnerpeace.com.au မှတစ်ဆင့်ငါ့မျှဝေသောတူညီသောအလုပ်၏အဓိကအကြောင်းမှာ ဤ အိမ်၌သင်အိမ်၌နေ

စဉ်

(သို့) ခရီး တူ အခြား စိတ်တူသူများ နှင့်မျှဝေခြင်းအားဖြင့်မင်း ကိုကူညီနိုင်သောအချက်များစွာရှိသည်။

သငျသညျကိုမည်သို့သင့်ရဲ့ဝိညာဉ်တော်သည်ယောဟန်ကိုနဲ့တူလမ်းညွှန်များနှင့်အတူအလုပ်သင်ယူဖို့ဆန္ဒရှိခဲ့လျှင် သို့မဟုတ်သင့်ထံမှလာကြပြီဘယ်မှာသင်, နေသောသူအကြောင်းပိုမိုလေ့လာသင်ယူရန်လိုကြသည် , သငျသညျသွားကြသည်ဘယ်မှာ နှင့်သင်ဖတ်ရှုနေသောအဘယ်ကြောင့် , ထို့နောက်ကိုသွား & ကို web site ကိုတစ်ခုဖြစ်သည် [www](http://www.enjoyinnerpeace.com.au)

တစ်ခါကသူ့ဆိုက်မှာရှိတယ်

ပထမဆုံးကျွန်ုပ်တို့၏ Story tab တွင်မိနစ် ၂၀ မိဒီယိုကို ဦး စွာကြည့်ပါ

ဒုတိယအနေနဲ့ eBook ဝယ်ပါ။

တတိယသင်တစ်ဦးနေအိမ်လေ့လာမှုအစီအစဉ်ယူနိုင်ပါသည် , သငျသညျနိဗ္ဗာန်သော မှတစ်ဆင့်အလုပ်လုပ်ရန် သင့်ကိုယ်ပိုင်အပေါ် , သင့်ကိုယ်ပိုင်အိမ်မှာ

စတုတ္ထအချက်မှာသင်၏

၀

ိညာဉ်ရေးရာကူညီသူများနှင့်ရှင်းလင်းသောနှစ်လမ်းသွားဆက်သွယ်မှုကိုတည်ဆောက်ရန်

ဦး

တည်လမ်းညွှန်ပရိုဖိုင်အတွက်တစ် ဦး နှင့်တစ် ဦး
တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုအတွက်သင်ကိုယ်တိုင်ကြိုတင်စာရင်းသွင်းပါ။

သင်သည်သင်၏ဝိညာဉ်ရေးရာကြီးထွားကိုလိုက်ချင်ဘယ်လောက်ဝေးပေါ်မှုတည်ပြီးရှိ နေကြသည်
ဝိညာဉ်ရေးနှင့်ရရှိနိုင်အများအပြားအခြားဝန်ဆောင်မှုများအပေါ် 600 ကျော်သင်တန်းများကို။
ဝက်ဘ်ဆိုက် စူးစမ်းသည် www.enjoyinnerpeace.com.au နှင့်စျ သင်သည်မည်သည့်မေးခွန်းများ၊ f
ပဲမေးပါ ။

ဂျွန်သည်ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များကိုသူတို့၏ဝိညာဉ်လမ်းညွှန်များနှင့်စကားပြောပုံသင်ကြားနည်း၊
မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှု၊ သူတို့၏ဘဝ ရည်ရွယ်ချက်ကိုရှာဖွေပြီး၎င်းကိုလိုက်ရန်ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသည်။
မင်းဂျွန်ကိုမင်းဒေသကိုလာစေချင်ရင် www.enjoyinnerpeace.com.au ဝက်ဘ်ဆိုက်က တဆင့်သူ
ဒါမှမဟုတ်သူ့ဝန်ထမ်းတွေကိုဆက်သွယ်ပါ ။

သဌသညာအင်္ဂလိပ်လိုလည်းကျွမ်းကျင်စွာဖြစ်ကြပြီးလျှင်လည်း အမှားအယွင်းများရှိပါတယ် ထဲမှာ
ဘာသာပြန်အပေါ် အင်္ဂလိပ်စာရှင်းကနေဒီဘာသာပြန်ထားသောစာရှင်းငါ့ရုံးခန်းသိပါစေကျေးဇူး
ပြုပြီး နှင့် သဌသညာကြနုပျတို့အတုကျဘာသာပြန်ချက်ကိုပြန်စစ်ဆေးပေးရန်ပျော်ရွှင်နေကြသည်
လျှင်ကျွန်တော်ပျော်ရွှင်စွာများအတွက်စကားလုံးစာရွက်စာတမ်းစာရှင်း ရှေ့သို့ပါလိမ့်မယ်
သင်တည်းဖြတ်ရန် ကျွန်တော်တို့ကိုကူညီဘို့ကြိုတင်ကျေးဇူးတင်ပါသည် ☺